

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

சூதிரியர்: இடாயினித்துவா

எப்ரல்

Digitized by Noolam Foundation
noolam.org/aavaniam.org

விலை 6/-

With the best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS — CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOKARAOOPAN

MRS. M. KARUNADEVI

Head Office:

53, KANDY ROAD.
JAFFNA - SRI LANKA,
Phon: 23870

Branch office:

57, AMBALAVANAR ROAD.
JAFFNA - SRI LANKA,
Phon: 24377

Mallikai Progressive Monthly Magazine

228

ஏப்ரல் — 1990

25-வருட ஆணை

தொலை தூரக் களங்கள்

மல்லிகை தனது தளத்தை வியாபித்து வருகின்றது. ஜோப்பிய நாடுகளில் இன்று வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியிருக்கும் நமது நாட்டைச் சேர்ந்த பஸர் மஸ்லிகையை குறிப்பாக - சமூத்து இலக்கியத்தை விரும்பி வரவேற்றுகிற மனப்பாள்ளமையுடன் எம் முடன் தொடர்பு கொள்ள முனைந்துள்ளார்.

சமீபத்தில் கொழுப்பு சென்றிருந்த சமயம் சில அளம்புக்களுடன் எம்மாஸ் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ம்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் எமது சமூத்துப் படைப்புக்களை ஜோப்பிய நாடுகளுக்கு வியாபார நியாக அனுபவி உடல்க்கூடிய திட்டத்தைச் செயல் படுத்தும் வழி வகை களை எமக்கு விளக்கப்படுத்தினர்.

நடவடிக்கை சாத்தியமான இந்தப் பரிவர்த்தனை வழி முறைகளைப் பரிசீலித்துமாக நாம் இன்று மஸ்லிகை மூலம் ஆரம்பித்து வருகின்றோம். இந்த ஆரம்பம் நிச்சயம் வெற்றி பெறும் எனவும் நம்புகின்றோம்.

இந்த இலக்கியப் பரிவர்த்தனை வழிமுறைகள் வெற்றியளிக்கும் பட்சத்தில் கலை படைப்பாளிகளுடனும் இது பற்றிக் கலந்துரையாட எண்ணியுள்ளோம். நமது மன்னின் படைப்புக்களைச் சுலவப்பதற்கு கண்டா, ஜூர்மனி, தோர்வே, அவுஸ்திரேலியா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற தொலை தூரப் பிரதேசங்களிலிருந்து பஸ் அடிக்கடி நம் முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். பரீய வேலைப் பகுவின் காரணமாகவும் வெளிநாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளத்தக்க வசதிக் குறைவு காரணமாகவும் நாம் அத் தொடர்புகளைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க முடியாமல் தயக்கம் காட்டி வந்துள்ளோம்.

இன்று ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் புதிய தொடர்பு உறவு நமக்கு எந்த விதத் திரமங்களையும் ஏற்படுத்தலில்லை. கொழும்பில் நமது சஞ்சிகை, புதுத் தங்களை அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதுடன் நமது வேலை முடிந்து விடுகின்றது. அதற்குரிய பணத்தையும், கைமேல் தந்து விடுகின்றனர். தொடர்புகளை அவர்களே வியாபார நியாகப் பலப்படுத்துகின்றனர்.

இந்த யோசனையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம். தொடர்ந்து இது சம்பந்தமான கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வோம்.

— ஆசிரியர்.

இலக்கியச் சாளரம்

சமீபத்திய இலக்கிய நிகழ்வு களில் '5 ஆண்டுகளாக வெற்றி நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய சஞ்சிகை மல்லிகையின் வெள்ளி விழா மலரின் வருகையைக் கட்டாயம் குறிப்பிட்டதான் வேண்டும். அந்த வகையில் இரண்டாம் சாகப்பதங்களாக ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் பல்வேறு பரிமாணங்களில் தாக்கங்களையும், பாதிப்புக்களையும் உண்டுபண்ணி முற்போக்கு இலக்கியம் என்னும் பெரும் தேரை இடை விடாது வடம் பிடித்து இழுத்துச் சென்ற பெருமை மல்லிகையையும், அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவையுமே சாரும்.

மல்லிகை ‘மலரின்’ வரவுபற்றிய ‘இனிய’ அதிர்ச்சிபற்றிய அறிவிப்புகளை அவ்வப்போது இலக்கிய சாளர பத்திகள் நாம் ‘கட்டியம்’ கூறியிருந்ததனை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். ‘யானை வருகிறது!... யானை வருகிறது!’ என்று கறினால் ஆவலோடு எதிர் பாருங்கள் என்றுதான் அர்த்தம். இப்போது யானை வந்திருக்கிறது. (விலை 75 ரூபா. யானை என்றால் விலை அதிகமாகத்தானே இருக்கும். ஆனால் இது பெறுமதி மிகக் கானைதான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை).

மல்லிகை மலரில் காணப்படுகின்ற ஆக்கங்கள் பற்றிச் சில வரிகளில் இங்கே குறிப்பிட்டு விடுவதென்பது சாத்திய

மில்லை. அப்படிச் செப்வது அவற்றின் தரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு விடுவதாகவும் அமைந்து விடுதல் கூடும். சுமார் 160 பக்கங்களில் மொத்தம் 33 படைப்பாளிகள் தமது ஆக்கங்களை நிர்மாணித்திருக்கின்றார்கள். அத்தகையதொரு முக்கியத்துவத்தினையே மேற்படி மல்லிகை மலரின் அடைப்படம் சித்திரிக்கின்றதென்று கருதுகிறேன்.

பல்வேறு சிக்கல்கள், பிரச்சினைகள், வரையறைகள் என்ற மூன்று வேலிகளுக்குள் இருந்து கொண்டு இலக்கியம் என்ற பெரும் பாற்கடலினை இலக்கிய கர்த்தாக்களின் பேணை என்ற மத்துக் கொண்டு கடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இந்த ‘மல்லிகை மலர்’ என்ற ‘முத்தினை’ அடையப் பெற்றிருப்பதாக அடைப்பட படம் அமைந்துள்ளது போல் எனக்குப் பட்டது. இதனை வரைந்திருப்பவர் பிரபல ஒவியர் ‘ரமணி’ அவர்கள்.

மல்லிகை மலரின் வெளியீட்டு விழாக்கள் சமீபத்தில் யாழிப்பாணத்திலும், நாட்டின் தலை நகரிலும் சிறப்பாக இடம் பெற்றன. மலரில் காணப்படுகின்ற விடய தானங்களின் கனம் கருதி அதனை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் வாங்கி வைத்திருப்பது அவர்களின் இலக்கிய ஆர்வத்துக்குப் பயனுடைய தாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

‘கோபன்’ வீரகேசரி, வார இதழ் 13-5-90·

மக்களிடம் சென்றதைய மார்க்கமொன்று தேவை

இன்று வாரத்திற்கு ஒரு புதிய நூல் என்ற விதித்தீல் வடமானிலத்தில் புத்தகங்கள் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கீழ்க்கொண்டைகை, மலையகம் கொழுப்பு போன்ற மிருதேசங்கள் மூலம் புத்தகங்கள், மாதா மாதம் நிறைய நூல்கள் வெளிவருகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாக்கள் இந்தச் சுறையில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இதுவரையும் இது ஒரு தொழிலாகப் பரிணமிக்கவில்லை, ஆர்வ மும் எழுச்சீய மூன்று எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது தைக்கப் பண்டதை முதலீடு செய்தே தமது படைப்புக்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். விற்பனைச் சந்தை மிகக் குறுகியது. அத்துடன் எழுத்திருந்து மக்களின் ஆக்கறை மோகம் குறுக்கே நிற்கின்றது. அரசு நிறுவனங்களின் அலட்சியப் போக்கு, கஸ்வி, பொது நூலக நிலையங்களின் கண்டுகொள்கையை ஆசிய அலட்சியத் தணிக்களானால் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் அவர்களிடையே பெருமளவில் முடிஸ்கிக் கீட்கும் தேக்கநிலை காணப்படுகிறது.

இன்று சுற்றீ - மிகமிகச் சிறிதாக - வெளிச்சம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. உள்ளுராட்சி உதவி ஆணையாளர் துரு. எஸ். டிவகலாலா அவர்களின் முன் முயற்சியால் ஒவ்வொரு வெளியிடுகளிலும் தூறுபுத்தகங்கள் வாங்கக்கூடிய நடைமுறைச் சாத்தியமான விற்பனைச் சந்தை ஒன்று தீற்று தீடப்பட்டுள்ளது. கெள்ளவ ராஜாஸ்க அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜ் அவர்களின் நேரடிப் பணிப்புறையில் ஐம்புது புத்தகங்கள் வாங்கப்படுகின்றன.

இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளுக்குச் சிறிது ஆறுதல் தஞ்சும் செய்தி தான் இது. ஆனால் முழு மகிழ்ச்சி அடைய முடியாத நிலை இது. குறைந்த பட்சம் 500 சிரதீகளையாவது இவர்கள் கொள்முதல் செய்தால்தான் தாமான புதிய நூல்கள் சுடச் சடச் சந்தைக்கு வரும். தமது ஆக்கங்களை வெளியிடுவது கையைக் கடிக்காது என எதார்த்தமாக நுழுப்பு ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் துணிந்து தம்மிடமுள்ள ஆகச்சிறந்த சிறுஷ்டிகளை மக்களுக்குத் தருவார்கள்.

கோளத்தைப் போல எழுத்தாளர்களே ஒருங்கு சேர்ந்து எழுத்தாளர்களுடையும் பதிப்பக்கங்களை நடத்த முன்வரவேண்டும். இந்த மண்ணீல் கலைஞர்களுக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் தனி ஒரு மென்சு வளர்ந்து வருகின்றது. அவர்கள் நின்ட காலங்கால் போராடியதன் பெறுபேறே இது.

மக்களிடம் செல்வதற்கு சிறிய வழிதான் இன்று தீற்று விடப்பட்டுள்ளது. அதைப் பெற வீதியாக மாற்றியமைப்பதற்குச் சகல எழுத்தாளர்களும் முன் வர வேண்டும்.

அந்தப்படி

அயர்லாந்தின்
யாழ்ப்பாணத்தான்

அதிவண. லோங் அடிகளார் பற்றிய
நினைவுக் குறிப்பு

வண. பிரான்சிஸ் யோசவ் அடிகள்

இவ்வருடம் தேசிய வீரர் தினத்தன்று அதிவண. லோங் அடிகளார் நினைவாக முத்திரை யொன்று வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளி நாட்டவர் ஒருவர் நமது நாட்டுன் தேசிய வீரராகக் கணிக்கப் படுகின்றார்னின் அவர் எமது நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய சேவை அளப்பரியதாக இருக்கவேண்டும். அடிகளார் அவர்கள் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் ஆசிரியராகவும், பின்னர் அதிபராகவும் இருந்து கொண்டே இத்து சேவையை வழங்கினாராதனின், அடிகளாருக்கு வழங்கப்படுகின்ற இக் கொரவும் குறித்து, இக்கல்லூரியின் தற்போதைய அதிபர் என்ற வகையில், பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

அடிகளாரை என்னும்போதெல்லாம் என் நினைவுக்கு வருபவற் றுள் முதலீடும் வகிப்பது அடிகளாரின் சமய வாழ்வுதான், நான் மாணவாக இருந்த காலத்தில் கல்லூரியில் நடைபெறும் பூஜைகளின்போது பாடல்கள் பாடும் பாடகர் குழாயில் நானும் ஒருவனாக இடம் பெற்றிருந்த தனால் அடிகளாருடன் நடைபெற்றுக்கொண்டதும் 1920-ல் திருத்தாலும் பட்ட அடிகளார் யேசுவின் தீராட்சைத் தோட்டத்தில் சேவையாற்றவை வரவழூக்கப்பட்டார். அடிகளார் கல்லூரித் தளத்தில் பணிக்கு கூறாதப் பட்டதினால் 1921-ல் யாத் புனிதபத்திரிசியார் கல்லூரியின் ஆசிரியர் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, வினையாட்டுத் துறைக்குப் பொறுப்பாளருமாக நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் வழி காட்டில் வினையாட்டுத் துறையில் கல்லூரி முன்னேற்றம் கண்டதுடன் பல சிறந்த வினையாட்டு வீரர்களும் உருவாக்கிற்று. இக்காலத்தில் நமது பட்டப் படிப்பை கேம்பிரிஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் முடித்துக் கொண்டு, பின்னர் கலை முது மாணிப் பட்டத்தையும் (எ.ஏ.) பெற்றுக்கொண்டார். சிறந்த கல்லூரானாகவும் தங்களை உயர்த்தக் கொண்டு புனித பத்திரிசியார் கல்லூரிக்குத் திரும்பிய இவர் தொடர்த்தும் நிச்வாசத்தோடு ஒத்துழைத்து கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். இவரது சிறந்த சேவையினாலும், ஆசிரியினாலும் அடிகளார் அவர்கள் 1936-ல் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் அதிபராக உயர்த்தப்பட்டார். 1936 தொடக்கம் 1954 வரை தொடர்த்து 18 வருடங்களாக இக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து இக் கல்லூரி

ஒக்காலத் யுத்தகாலம். வர்த யுத்தகாலத்தில் பாதுகாப்புப் பண்டியினர் ஆண்டிக் குலோசகராகவும் அடிகளார் விளங்கினார். பலால் விமானத்தளத்திற்கு திருப்புஜை நடாத்தச் சென்ற வேளைகளில். திருப் பாடல்களைப் பாடவென என்னையும் இன்னும் ஒரு சிலரையும் பல சமயங்களில் தமிழ்நாட்டின் அதைத்துச் சென்றமையும், திருப்புஜை வேளை தனிர்த்த ஓய்வு நேரங்களில், மாணவர்களான நாம், மோயல் விமானப்படையின் ஒடுதெளியாகப் பாவிக்கப்பட்ட பலாலி விமான நிலையத்தைப் பார்த்து வியற்து நிற்றமையும். அங்கே பொருத்தப்பட்டிருந்த 'றேடர்', மற்றும் சமீக்ஞக்கருவிகளையும், பேரிரைச்சலுடன் அங்கே வந்திருங்கும் யுத்த விமானங்களையும் ஆர்யம்தீரக் கண்டு களித்த மையும் இன்றும் பக்கமையாகவே என் நினைவிலுள்ளன. அடிகளார் வழங்கிய ஆண்டிக் குழுகாட்டல் காரணமாகப் படைத்துறையினர் பலர் அவருக்கு நண்பர்களாயினர். இவ்வகையில் அன்று விமானப்படைத் தளபதியாக விளங்கிய ஏ. ஆர். வாட்டி என்பவர் அடிகளாரின் அரிய டன்பனாக இருந்தனாலேயே யாத் தக்கஞுக்கு விமானசேவை அவசி யம் என்பதை உணர்த்தி அவர் மூலமாகச் சமது விடா முயற்சியினால் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் பலாலி யுத்த விமானத்தளத்தைச் சிலில் போக்கு வரத்து விமான நிலையாக மாற்றிப் பெற்றுத்தார் முடிந்தது.

அயர்லாந்திலுள்ள 'லிமெரிக்' என்னுமிடத்தில் 1896-ல் பிறந்த அடிகளார், இளமையிலேயே பக்கிமையில் நாடைம் கொண்டிருந்தார். 1910-ல் யேக்கலூருக் கல்லூரியில் கல்வி பயிறுவாலத்தில், யாத் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கிய அதிவண. யத்தி டாஸ் அடிகளாரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அயல மரத்தியாகிகளின் நவசந்தியாசத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். குருத்துவப் படிப்பு களை முடித்துக் கொண்டதும் 1920-ல் திருத்தாலும் பட்ட அடிகளார் யேசுவின் தீராட்சைத் தோட்டத்தில் சேவையாற்றவை வரவழூக்கப்பட்டார். அடிகளார் கல்லூரித் தளத்தில் பணிக்கு கூறாதப் பட்டதினால் 1921-ல் யாத் புனிதபத்திரிசியார் கல்லூரியின் ஆசிரியர் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, வினையாட்டுத் துறைக்குப் பொறுப்பாளருமாக நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் வழி காட்டில் வினையாட்டுத் துறையில் கல்லூரி முன்னேற்றம் கண்டதுடன் பல சிறந்த வினையாட்டு வீரர்களும் உருவாக்கிற்று. இக்காலத்தில் நமது பட்டப் படிப்பை கேம்பிரிஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் முடித்துக் கொண்டு, பின்னர் கலை முது மாணிப் பட்டத்தையும் (எ.ஏ.) பெற்றுக்கொண்டார். சிறந்த கல்லூரானாகவும் தங்களை உயர்த்தக் கொண்டு புனித பத்திரிசியார் கல்லூரிக்குத் திரும்பிய இவர் தொடர்த்தும் நிச்வாசத்தோடு ஒத்துழைத்து கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். இவரது சிறந்த சேவையினாலும், ஆசிரியினாலும் அடிகளார் அவர்கள் 1936-ல் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் அதிபராக உயர்த்தப்பட்டார். 1936 தொடக்கம் 1954 வரை தொடர்த்து 18 வருடங்களாக இக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து இக் கல்லூரி

வைத் தீர்மையாக நிர்வகித்துதோடு, இப் பதவிக் காலத்தில் யாழ்ப் பாண சுக்கருக்கு ஆற்றிய சேவைகளினுடாக அம் மக்களின் மனங்களில் நிறைந்தார்.

அதிகாரம் பண்டுகப் படுத்தப்படும்போது, பலரின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்று நல்ல பல செயற்றிட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை உணர்ந்த அடிகளார் அதிகாரப் பண்டுகவாக்கல் மூலம் ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் ‘கல்லூரியின் பங்காளராக’ மாற்றியதோடு அனைவரிடையேயும் புரிந்துணர்வை வளர்த்து வந்தார். சிறந்த நிர்வாகி என்ற சிறப்பும் பெற்றார். ஒரு கல்லூரியின் வளர்ச்சி என்பது அக் கல்லூரிச் சூழலிலுள்ள மக்களின் உண்மையான வளர்ச்சியுமாகும் என்பதை உணர்ந்துகொண்ட அடிகளார், யாழ். மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கென பொது நூல் நிலைய மொன்றை உருவாக்கும் முயற்சியிலிடுபட்டு, அதற்காக நிதிய மொன்றை ஈட்டுப் பொருட்டு, உலகின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று பணம் தீரட்டிவர்த்து, தென்கிழக்காசியாவிலேயே சிறந்த நூல் நிலைய மெனப் போற்றப்படும் அளவுக்குச் சிறந்த நூல் நிலையமொன்றின் உருவாக்கத்தின் பிரதான பங்காளியானார்.

யாழ். மாணவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளைத் தமது பரிசீலிப்பு விழு அறிக்கைகளினுடாகவும் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய கட்டுரைகளினுடாகவும் தேசிய மட்டத்தில் முன் வைத்து தோடு, அப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வையும் தமது அறிக்கைகளின் நூடு கோடி காட்டினார். யாழ். நகரில் முதன் முறையாக மாபெரும் கைத்தொழில் களியாட்ட விழுவை நடாத்தியும், ‘யாழ்ப்பாணத்தின் விடை’ என்ற பெயரால் களி யாட்டும் நிகழ்த்தியும், யாழ்ப்பாணத்தின் ரீதும், அதன் மக்கள் ரீதும் தாம் கொண்ட நோயத்தை வெளிப்படுத்தினார். அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தின் ரீதும் தமிழ் மக்கள் ரீதும் கொண்ட ஆழமான அன்றை வியந்த பிரபல நடைச்சுலை ஓலியர் ‘கொலெற்’ அவர்கள் அடிகளாரைத் தழிமுராக உருவகப் படுத்திப் பல கேளிக் கித்திரங்களையும் வரைந்திருந்தார்.

சிறந்த ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும், சிறந்த நிர்வாகியாகவும், சிறந்த செயல் வீரனாகவும் திகழ்ந்து வந்த அடிகளார் ஆஸ்திரேலி யாவுக்குச் சேவை புரியவென அழைக்கப்பட்டபோது, யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் அனைவருமே கண்ணீர் ஶல்க விடை பெற்றுக் கொண்ட சிறப்பும் பெற்றார். இனாலேயே இவர் ‘அயர்லாந்தின் யாழ்ப்பாணத்தான்’ எனப் பலராலும் குறிப்பிடப்பட்டார்.

30 - 04 - 1961-இல் ஸண்டனில் இறைபதமடைந்த அடிகளாரின் உடல் அயர்லாந்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கேயே ‘நல் வடக்கு’ செய்யப்பட்டது.

கொழும்பில்

மல்லிகை வெள்ளி விழா மலர்

விமர்சன அரங்கும் கலந்துரையாடலும்

— ஷியாரா

22-5-90 அன்று கொழும்பு மெயின் வீதியில் அமைந்துள்ள அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாலிப் முன்னணி மண்டபத்தில் ‘மல்லிகை வெள்ளி விழா மலர்’ விமர்சன அரங்கும் கலந்துரையாடல் ஒன்றும் நடைபெற்றது. S. M. கமா அல் த் தீன் அவர்கள் தலைமையில் நடந்தேறிய இவ்விழாவில், பரிமாறப்பட்ட கருத்துக்களில் சிலவற்றை தொகுத்து இங்கு தருகிறோம் மல்லிகை வாசகர்களுக்கு.

S. M. கமாலுதீன்
(தலைமையுரையில்)

டொமினிக் ஜீவா அவர்களை பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் நான் அறி வேன். துன்பப்பட்ட, நக்கப்பட்ட மக்களுக்காக மல்லிகை மூலம் குரல் எழுப்பி வருபவர். இவரது அயராத முயற்சியினால் உருவாகிவரும் மல்லிகை இந்த நாட்டின் எல்லா நூலகங்களிலும் இடம்பெற வேண்டும்.

எம். வாமதேவன்
(தனது ஆய்வுரையில்)

மல்லிகை வெள்ளி விழா மலர் ‘கணிசமான’ பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்துள்ளது. 80 வீத கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்துள்ள மலரில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் பல்வேறு கருத்து நிலைகளாகப் பிரிக்கலாம். இதில் இடம் பெற்றுள்ள சிறுக்கைகள் சமகால வாழ்வு நிலையினை எடுத்து இயம்புகின்றன. இன்றைய காலகட்ட சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளை எடுத்துரைக்கும் கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அடுத்து இடம் பெற்ற கலந்துரையாடலில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள்.

எஸ். குணரத்தினாம்

அன்று துடிப்பான இளைஞராக நான் கண்ட ஜீவா இன்றும் அதே துடிப்படன் மல்லிகையினை 25 வருடங்களாகச் சாதனை

கண்டுள்ளார். அந்த வளர்ச்சியில் மனம் மயங்கி இன்று நான் ஒரு மல்லிகை வாசகணாக மலர்ந்துள்ளேன்.

கவாயிநாதன்:

சமூக பொருளாதார தகவல் களை கலைப் படைப்புகளுடாக மல்லிகை தருகிறது.

ஜெயசிங்கம்:

சுதந்திரனுக்குப்பின் ஸழத்து இலக்கியப் பணியில் தன்னை முழு நிலையாக ஈடுபட்டதில் மல்லிகையின் பங்கு குறிப்பிடத் தக்கது,

எஸ். ஐ. எம். பைஸ்தீன்:

இதுவரை விமரிசனம் என்ற பேரில் என்ன செய்தோம். மல்லிகை இன்னும் பரவலாக மக்களை அடையவேண்டியுள்ளது. இத்தகைய கலந்துரையாடல் மூலம் மல்லிகையின் வாசகர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள முடியவேண்டும்.

ப. ஆப்பன்:

மல்லிகை தேசிய சஞ்சிகை அல்ல. சர்வ தேசிய சஞ்சிகை. தமிழ் எங்கெல்லாம் பேசப்படுகிறதோ — அங்கெல்லாம் மல்லிகை பேசப்படுகிறது; பேசப்படும். இந்த மலர் வெறும் ஒரு சஞ்சிகையின் மலர் அல்ல. இம் மலர் ஒரு பாடத்திட்ட நூலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அந்தனி ஜீவா:

வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்கள் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை கொள்ள வேண்டும்,

அப்பண்பை மல்லிகையிடம் பயில வேண்டும்.

சிவபாலன்:

‘மல்லிகை வெள்ளி விழா மலர்’ கதைகள் தனித்துவ நடையுடன் யதார்த்த சித்திரிப்புகளாக அமைந்துள்ளன.

கோவை அன்சார்:

மூன்றாந்தர பேர்வழிகளை இனங்கண்டு கொள்ள வேண்டும். மல்லிகையில் அத்தகையவர்களின் பபைப்புகள் வெளிவராமல் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இறுதியாக பதிலுரை வழங்கிய மல்லிகை ஆசிரியர்

பொமினிக் ஜீவா:

இலங்கையின் சிறு சஞ்சிகை வரலாற்றில் தனக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு காரியாலயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகை ஒரு கிளையும் விட்டிருக்கிறது. அது ‘மல்லிதைப் பந்தல்’ என்ற பதிப்பகம் ஆகும். இந்த வளர்ச்சிக்கு எனது நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான மனிதர்களான, ஓட்டபிடாரம் குருசுவாமி, ரங்கநாதன், கிலார், துரை விஸ்வநாதன் போன்றவர்களை நான் நன்பர் களா கடைந்தமையே!

மல்லிகையின் விலை அதிகம் என்கிறார்கள். 25 வருடங்களாக வெளிவரும் மல்லிகை உங்களிடம் மலரின் மூலம் சிறு தொகை அளவிலேயே கேட்டுள்ளது.

மேமன்கவியின் வரவேற்புரை யுடன் தொடங்கி, அந்தனி ஜீவாவின் நன்றியறையுடன் ‘விழா’ நிறைவு பெற்றது.

வட்டத்திற்கு வெளியே...

ப. ஆப்பன்

திரும்பை பிரதேசம் இருப்போர்வைக்குள் ஆள் நடமாட்டமின்றி, ஒரு பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட ஹரடங்கு போல் காட்சியளித்தது.

அந்த நேரத்தில். அது—

அனுராதபுரத்திலிருந்து ஹோரவப்பொத்தான் ஊடாக வந்த கடைசி பஸ்.

நிலையத்திற்குப் போய் ஆறு தலாக நிற்க முன்னமே மூட்டை முடிச்சுக்குடங்கள் விழுந்ததிற்குக் கொண்டு இறங்கிய அந்த விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய பிரயாணிகளுக்கு எப்படித்தான் இறஞுகள் முனைத்தனவோ!

அப்படி என்ன அவசரம்?

பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிய முனாஸ் மாஸ்டர் ‘கிட்பேக்’ சுமையுடன் கடைத்தெருவை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தார்.

அவரால் வேகமாக நடக்க முடியவில்லை.

வானத்திலிருந்து இலோசான தூறல். தொடர்ந்து ஒரு மின் வெட்டு, பாதைக்கு ‘டோர்ச்’ அடிக்க, மறுகனம் எங்கோடா இடி முழுக்கம். அது இடி முழுக்கமா அல்லது வேறு எதுவுமா? ஆசிரியருக்குப் பிரமை தட்டியது. இடி முழுக்கம்தான் என்பதற்கு மின்னல் சாட்சியமள்த்துள்ள தால், அவர் உள்ளத்தில் எழுந்த

ஜெயத் த அந்தக் கணமே போகக்கிக் கொண்டார்.

எனினும் ஜன சந்தியற்ற ரோடு.

உள்ளம் பத்தப் படாமல் இல்லை;

‘ஹாய்.....ய.....’ என்ற இரைச்சலோடு சகாதாரப் பகுதியின் அவசரச் சிகிச்சைக்குச் செல்லும் வண்டியின் திகிலோசை வேறு.

இனம் புரியாத ஒரு ‘டென் ஷன்’ தான்.

முடியிருந்த கடையோரங்களில் சற்று நின்று, நிதானித்து, தூறல் நின்றவுடன் போக அவருக்குத் தைரியமில்லை.

நிலைமை சூழலை மாச்சையக் கெய்து விட்டிருந்தது.

நடையில் சற்று வேகத்தைக் கூட்டி விட்டோம் என்ற நினைப்பில் அதே வேகத்தில்தான் நடக்கிறார், நினைந்து கொண்டே.

நிலைமை இப்படி ஆளைக் கொட்டலும் என்றிருந்தால் நாளைக்குக் காலையில் ஆறுதலாகப் புறப்பட்டிருக்கலாமே!

இப்படியும் அடிமனம் குத்திக் காட்டுகிறது. அத்தோடு ‘இனி மேல் ஊருக்குப் புறப்படுவதாக இருந்தால், இரண்டுங் கெட்ட நேரத்தில் புறப்படக் கூடாது. காலங் கெட்டுப் போயிருக்கிற சங்கட வேளையில்,

ஒரு தீர்க்கமான முடிவையும் எடுத்தால் விட்டது.

என்ன செய்வது? காசோலை மூலம் ஆசிரிய வேதனைம் என்ற நிலை வந்ததும், மூனர்ஸ் மாஸ்டரின் பாடு படு சிக்கல்தான். பெரும் அலைச்சல்களுக்குள்ளும் ஆக்ஷிவிட்டிருந்தது.

பாடசாலையிலிருந்து பல மைல் தூரத்திலுள்ள வங்கியில் தமது சேமிப்புக் கணக்கில் காசோலையைப் போட்டுவிட்டு ‘இன்றுபோய் நாளைவா’ என்று எத்தனை அலைக்களிப்பு!

இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக இருபதாம் திகதியையே மையமாக வைத்து, சம்பளப்பன்றதைப் பெற்று தமது பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் அவருக்கு, ஊரில் உள்ள கொடுக்கல் வாங்கல் உட்பட, எதையுமே திட்டமிட்டுக் கருமமாற்ற முடியாத சங்கடங்கள்.

‘ஹாரவப்பொத்தான் சந்தியிலிருந்து சில மைல் தொலைவில் ஒரு கிராமிய மூல்லிம் மகாவித்தியாலயத்தில், ஒரேயொரு விசேஷ பயிற்சி பெற்ற கணித ஆசிரியரே மூனாஸ் மாஸ்டர்.

பயிற்சி முடிந்ததும் சொந்த மாவட்டத்திற்கு வந்த மாற்றல் கடித்தை ரத்துச் செய்து, நாட்டின் எப்பகுதியாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை. தனக்கு ஒரு ‘மூல்லிம் பாடசாலை மட்டுந்தான்’ வேண்டும் என்று காரசாரமாய் நின்று வெற்றி கொண்ட மகாவித்தியாலயம் இது;

பின்தங்கிய கிராமப் பாடசாலைகளில் விசேஷ தராதரம் பெற்ற ஆசிரியர்களின் கேவையை பெற்றுக் கொள்வது கடினமாதலால், அதிபரின் பூரண அனுசரணையும், ஏனைய ஆசிரியர்கள்,

ஹரமகிளி போன்றோரின் ஒதுக்கம் உதவிகளும் அவருக்கு எப்போதும் காத்திருந்தன.

அதே கிராமத்தைச் சார்ந்த அதிபருக்குப் பெரிய எல்லீடு இருப்பதால் விடுதியை இரு ஆசிரியருக்கு ஓர் அறை என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்தளித்திருந்தார். ஆனால் மூனாஸ் மாஸ்டருக்கு வகுக்கி கூடிய ஒரு தனி அறை.

இரு தஸாப் தங்களுக்கு மேலாக அதே ஹரில் காலம் கடத்தியதற்கு மற்றுமொரு காரணமும் இருந்தது.

வருடாந்தம் இரண்டு ஏக்கர் வயல் உழூவதற்கு நெருக்கமான சிலர் கைகொடுத்து உதவுகின்றனர்.

வருடத்திற்கு ஒரு முறை மேலதிக வயல் வருமானம் அவரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வரப்பிரசாதம்.

ஆனால், மூனாஸ் மாஸ்டர் வயலுக்குப் போன்றதாகச் சரித்திரம் இல்லை. ஊரிய முதலீடு செய்துவிட்டால் எல்லாமே அவரது நம்பிக்கைக்குரிய நண்பர்களின் உதவிகளால் வெற்றிகரமாக நடந்து முடியும்.

வினாத நெல், கிருமிநாசினி, உரம், உழூவு இயந்திரம் அது இதுவென்று வெறுமென ஒரு மனக்கணக்குப் போட்டுப் பார்ப்பதோடு சரி. ஒரு காலத்திலும் நட்டம் போன்னில்லை.

ஒரே வித்தியாலயத்தில் இரு தஸாம்தங்களுக்கு மேலாக கடமையாற்றுவதற்கு அவர் எந்த வித யுகந்தகளையும் கையாள வில்லை. அவரிடம் ஓர் ஆசிரியருக்கேயிரிய, மிக நேர்மையான யுக்தி, பிறவிப்பலனாக அமைந்திருந்தது.

தனது கணித பாட போதனையை மிக அற்புதமாகச்

செய்து, ஒவ்வொரு வருடமும் நல்ல பேறு பெறுகளை ஈட்டிக் கொண்டிருந்தார். இது அவருக்கே உரித்தான் ஓர் சிறப்பம்சம்;

பிறந்த ஊருக்கு மாறிப் போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் தனிகூட இல்லை.

சொந்த ஹரில் போட்டியும் பொறாமையும், இன்னளிரோதங்களும் தவிர வேறு என்ன விளாபம்.

சொந்த விடும். விட்டைச் சுற்றிய வளவும்தான் அவருடைய பரம்பரைச் சொத்து.

இதுபோன்ற பின்தங்கிய கிராமங்களில் ஆசிரியனுக்கு எப்போதும் மந்திரிக்குரிய கொரவும் தான்.

கல்லி முடிந்ததும் வெறுமென இரண்டு வருடங்கள்தாம் சொந்த ஊரிப் பாடசாலையில் கேவை செய்துள்ளார். பின்னர் இரண்டு வருடங்கள் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் முடங்கிக் கிடற்ற பின்னர் கிடைத்த இருதக் கொரவுப்பொத்தான் மாற்றத்தைத்தான் அவர் வாழ்க்கையில் விடுமாசனம் கருதி வருகிறார். அது தவிர மாஸ்டருக்கு வெளியூர் அனுபவங்கள் கிட்டவில்லை.

பல இன மக்கள் வாழும் இடங்களில் கேவை செய்து அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டவில்லை. அவருடைய ஆசிரியருள்ள ஒயே அமிழ்ந்து விட்டது. இது துரதிர்ஷ்டம் தான்.

குழல் அவரை அப்படி ஆளாக்கி விட்டிருந்தது.

கமையோடு நடந்து கொண்டிருந்தவருக்கு மீண்டும் ஒரு மின் வெட்டு அவர் பாதையைத் தெளிவாக்கியது. எங்கேயோடு இது முழுக்கம் கேட்டது,

ஒரு சிறுவன் அரைக் குடையில் வெந்து கொண்டிருந்தான். ‘தம்பி மெண்ன ஒட்டல் திறந்திருக்கா?’

‘நான் காணல்ல ஐயா, பக்கத்தில் கைவக் கடை திறந்திருக்கு.....’

பையன் எதிர்த்திசையில் நடந்துவிட்டான்.

‘கைவ ஒட்டல் திறந்திருந்தால் நிச்சயம் மெண்னாவும் திறந்திருக்கும்.

சில நிமிடங்கள் நடை;

அவர் எதிர்பார்த்துபோல் மெண்னாவும் திறந்திருந்தது.

மிக நின்ட தேந்தீக் கடை அவருக்குப் பழக்கப்பட்டதால், உள்ளுக்கே நுழைந்து, சர் ‘கிடபேக்கை’ மேசை மீது வைத்து கணப்பாறினார். முகம் கைகளைக் கழுவி, நண்நந்த பாகங்களைத் துடைத்து விட்டு தலையைக் கீபினால் வாரிவிட்டார்.

வெயிட்டர் வந்து ‘என்ன சாப்பிடப் போறீங்க...?’ என்ற தொரணையில் முன்னால் நின்றான்;

வயிற்றுக்குள் ‘கர்மூர்’ ரென்று போர் தொடுத்த கோரப் பசிக்கு, கோதுமை ரொட்டியும், மின் கறியும் கொடுத்து சமாதானப் படுத்தி தேந்தீம் அருந்தி இராப்போசனத்தை முடித்து விட்டு, பணம் கெலுத்த வந்தபோது—

வெளியில் முற்றாக ஒய் வெடுத்திருந்த தூறல் மீண்டும் மாஸ்டருக்குப் பண்ணீர் தெளிக்க ஆரம்பித்தது. ‘மட்டக்களப்பு மெயில் ரெயில் இன்றைக்கு...?’

காசாளராக இருத்த இளை ஞாக்கு எந்தவித அக்கறையுமில்லை. ‘தெரியாது’ என்ற சொல்லை மட்டும் உதிர்ந்தான். மேசையின் பக்கத்தில் ‘டெவி போன்’ பூட்டப்பட்டுக்கிடந்தது.

முனாஸ் மாஸ்ரர் புகை வண்டி நிலையத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தார்.

மீண்டும் ஒரு மின் வெட்டு.

வானம் 'சோ' வென்று கதற ஆரம்பித்தது சோகமாக.

நிலையத்தை அடைவதற் குள் தூறில் ஹறித் தெப்பமாகி விட்டார்.

'.....இரவு ரெயில் இன் றைக்கு இல்லை. நாளை காலை ஜங்கு மூப்பதுக்கு, ஒரு எக்ஸ் பிரிஸ் இருக்கு.....'

ஸ்டேஷன் மாஸ்டரின் அழுத்தம் திருத்தமான மறு மொழியால் நிலை குலைந்து நின்றவர், மேலும் தாமதிக்க வில்லை.

இராத் தொழுகைக்கும், இராத் தங்கலுக்காகவும் 'தக்கியா' என்னும் பள்ளி வாசலை நோக்கி நடந்தார்.

அந்தச் சிறு ஆலயம்தான் இப்போதைக்குத் தஞ்சமளிக்கக் கூடிய ஒரேயொரு இடம்.

முனாஸ் மாஸ்டருக்கு என்றால் இன்றைய பிரயாணம் 'சிபென்று' வெறுத்து விட்டது.

ஆனால், அடுத்த மாதத்திலிருந்து இந்தப் பிரச்சினை இருக்காது. 'கரன்ற அகவுன்ற' வைத்திருப்பவர்கள் அடுத்த மாதம் தொடக்கம் உதவுவதாக வாக்களித்துள்ளார்கள். 'செக்கை' ஒப்படைத்த மறு களமே பண்ணதைத் தருவார்களாம்.

அப்படியே அவர்கள் தந்தாலும் இனியும் இப்படியான இரண்டும் கெட்ட நேரத்தில் புறப்பட்டு வந்து மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது.

முன்யோசனையற்ற மடத் தனமான தண்ணுடைய அவசரசு செய்கைக்காக மனம் இடித்துக் கூறியது.

வானத்தின் சோககிதம் சற்று அடங்கியிருந்தது.

நன் றாக தனைந்தாலும், நிறைய நடந்தாலும் கணத்துப் போய் அந்தப் புனிதமான வணக்க ஸ்தலத்தை அடைந்தார்.

கூட்டுத் தொழுகை முடிந்து நீண்ட நேரமாகி விட்டிருந்ததை பள்ளிவாசலின் கவர்க்கட்காரம் பலரென்று அறைந்து உறுத்தியது

தன்னைத் தொழுகைக்காக சுத்திகரித்துக் கொண்டு, உள்ளே நுழைந்தார்.

தொழுகைகள் செவ்வனே நிறைவேற்றவிட்டு சுவரில் சாய்ந்தார், இலேசான நித்திரையில் சில கணங்கள் தன்னை மறந்து விட்டார்.

அதற்குள் அந்த மனிதன் வந்து அந்த ஆட்டம் ஆடுமென்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லைத் தான்.

வார்த்தைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கும் ஒரு இங்கிதமான முறை இருக்கிறதுதானே!

'இது..... யார் இங்கு.....? எழும்புக்கு.....! எழும்புக்கு.....! பத்து மனிக்கு ஹரடங்குச் சட்டம், நேர காலத்தோடை இடத்தக் காலி பண்ணுங்க.....'

'தொழுது போட்டு, விறாத்தையில் தங்கி காலையில் போகத் தான் வந்தன். முந்தியும் இப்படித் தங்கிப் போறது வழக்கம்'

'இந்தாங்க..... அந்தக் கால மெல்லாம் இப்படிப்போல். யாரையும் தங்கிட வேண்டாமென்று ரஸ்தமார் முடிவு; சணங்காம போங்க.....'

'மரியாதையாக வெளியே போ... பல்லி கெட்டவுட்' என்று சொல்லாமல் சொல்கிறான்.

முனாஸ் மாஸ்டரின் உள்ளத்துள் எரிமலை வெடித்தது

•இது ஒரு ஜுடம்: இதனிடம்பேசிப் பிரயோசனம் இல்லை. இவன்களெல்லாம்.....?

முனாஸ் மாஸ்டரின் உள்மனம் முதலையாகக் கேள்வி எழுப்பியது.

மீண்டும் ஒரு மின் வெட்டு.

பாதை தெளிவு. இலேசான தூறல். சமீபத்தில் எங்கே காட்சி முழக்கம் தான். கால்போன போக்கில், அவருடைய நடையின் முடிவு. மீண்டும் புகை வண்டி நிலையத்திற்கே கொண்டு வந்து விட்டிருந்தது.

இரண்டொரு உத்தியோகத் தரைத் தலைர் நிலையம் வெற்சி சோடிக் கிடந்தது. போனதும் முன்னால் போடப்பட்டிருந்த நீண்ட இருக்கை ஒன்றில் 'கிடபேக்கை' வைத்துவிட்டு, காலகளை நீட்டி அமர்ந்து கொண்டார். தலையில் உடைகளிலிருந்தல்லாம் மழை நீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது. தலையை மட்டும் கையால் நீவி விட்டுக் கொண்டார்.

தற்செயலாக ஸ்டேஷன் மாஸ்டரின் கணக்கில் பட்டு விட்டார்.

'ஓ..... நீங்களா? நல்லான நன்சுசிப் போட்டங்கள் போவிருக்கு..... சாப்பிடப் போன்றுகளே?'

'சாப்பாடும் முடிந்துவிட்டது, குளிப்பும் முடிந்துவிட்டது' என்று நகைச்சுவையாகக் கூறிய முனாஸ் மாஸ்டர், துவாயை இழுத்தெடுத்து மீண்டும் தலையைத் துடைத்தார்.

இருவரும் சற்று நேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

'இருங்க மாஸ்ரர் ஒரு நிமிஷத்தால் வாறன்' என்று அப்பால் நகர்ந்தார் எல். எம்:

நெந்து போன முனாஸ் மாஸ்டருக்கு எரிச்சலாக இருந்தது.

தது. மீண்டும் வெளியேற்றினால் எங்கே போவது என்ற யோசனையில் ஆழ்ந்தார்.

'மாஸ்ரர் வாருங்கோ.....' ஒன்றும் புரியாமல் அவர் பின்னால் நடந்தார்.

வெளியில் மின் வெட்டு.

'மாஸ்ரர் இதைக் கவனமாவைத்திருங்க, இது முதலாம் வகுப்புப் பிரயாணிகள் தங்கும் அறைத் திறப்பு. உள்ளே உங்களுக்கு எல்லா வசதி காரணம் கிடக்கு. உடுப்பை மாற்றி பயில்லாம் நித்திரை கொள்ளுங்க. விராந்தையில் குளிர், பாதுகாப்பும் இல்லை. காலையில் அறையைப் பூட்டி திறப்பைத் தர மறந்துவிடாதிங்க'

அந்தக் குளிரிலும் முனாஸ் மாஸ்டருக்கு வியர்த்துவிட்டது.

நிம்மதியான நித்திரைக்குப் பின் விடியல் பிறந்தது.

புகைவண்டி நிலையக் 'கன் ரீனில் ஆள் நடமாட்டம் காணப்பட்டது. பிரயாணிகள் மிகச் சிலரே.

மாற்றுடையில் முனாஸ் மாஸ்டர் தூய்மையாக புதுமலர்ச்சியுடன் காணப்பட்டார். எல்லாவற்றையும் முடித்துக் கொண்டு வந்து, ஸ்டேஷன் மாஸ்டரில் ஆன நடமாட்டம் காணப்பட்டது. பிரயாணிகள் மிகச் சிலரே.

‘உங்களது பெயர்.....?’ ‘தியாகராசா’

வானம் தெளிவாக இருந்தது.

விசேஷ கடுகதிப் புகைவண்டி முனாஸ் மாஸ்டரைச் சுமந்து கொண்டு ஒரு புதுப்பொவிடங்களில் கிழக்கு மாகாணம் நோக்கி ஊர்ந்தார் எரிச்சலாக இருந்தது.

சிறுவர் வாணாலி நாடகம்

வ. இராசையா

இலக்கிய வடிவங்கள், கலை வடிலங்கள் என்பன சிறுவர்களுக்கும் வயது வந்தோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை என்பதை நாங்கள் அறிவோம்; குழந்தைகள் கவிதைகள், சிறுவர்களைதென்ன் எனச் சிறுவர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் தனித்துவமான இலக்கிய வடிவங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறே இருக்கும், நாட்டியம், சிறப்பும் முதலிய கலை வடிவங்களும் உண்டு. உதாரணமாக சிறுவர் வரைகின்ற சிறுவர்களுக்கும் தனித்துவமான இலக்கிய வடிவங்கள் இருக்கின்றன.

மேடை நாடகங்கள் கன்வழியாகவும், செவிவழியாகவும் மனிதனது சிற்றையைச் சென்ற டைகிள்ரஸ்: உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன. வாணோவிநாடகத்தில் இப்படியான இருபுள்ளுக்களும் இல்லை. இங்கு செவிப்புலன் ஒன்றே தொழிற்படுகின்றது. இது காரணமாக, மேடை நாடகம் பார்ப்போர் கட்டுலன் மூலமாகப் பெறுகின்ற அனுபவங்களையும் வாணோவிநாடகம் கேட்போர் செவிப்புலன் மூலம் மாத்திரமே பெற்றுக் கொள்ள தக்கணாறு. இந்த நாடகங்களைப் படைக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் வாணோவிநாடக எழுத்தாளனுக்கு ஏற்படுகின்றது.

வாணோவிநாடகம் இந்தப் பொதுவிதிக்கு உட்பட்டதுதான். இது உறையில் சிறுவர்களுக்கென்றே நாடகங்கள் எழுதப்படுகின்றன. சிறுவர்களாலேயே அவனு நடிக்கப்படுகின்றன. அந்நாடகங்கள் சிறுவர்களது வயதை அறிவு, அனுபவம், சிற்றை, கற்பனை, தெவைகள் என்பவற்றுக்கூட்டு சிறப்பியல்புகள் பொருந்தியவை. உள்ளடக்கத்திலும், உருவிலும். கருத்து, உணர்வு என்பவற்றின் வெளிப்பாட்டிலும் தனியான ஒரு தடத்தில் செல்பவை.

இவ்வாறு அவனது படைப்புத் தளம் — செயற்பாட்டுப் பரப்பு — சுருக்கமடைவதால், அவனது படைப்பாற்றல் மேலும் மேலும் கூர்மையடைய வேண்டியிருக்கிறது. புதிய — வேறான உத்திகளை வாணோவிநாடகங்களிற் கையாள வேண்டி ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு, செவிப்புலனாகிய ஒன்றையே நுகர்வு நடக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்படுவதாகிய வாணோவிநாடகம் மேடை நாடகத்தினின்றும் வேறுபட்டதாகவும், தனித்துவம்

டடையதாகவும் அமைகின்றது. இது வாணோவிநாடகம் அனைத்துக்கும் பொருந்துவரும் பண்பு.

வாணோவிநாடகத்திலும், சிறுவர் நாடகம் ஒரு தனிக் கிளையாக வளர்ந்திருக்கிறது. இத்தென்ஜீச் சிறப்பான் சில நெறிமுறைகள், வரையறைகள் உண்டு. கையாளப்படும் கரு, நாடக வடிவமைப்பு, பிரயோகிக்கப்படும் மொழிநடை முதலியவை சிறுவர்களுக்குப் பொருத்தமான வகையில் இந்நாடகங்களில் அமைவது முக்கியமாகும்.

வயதெல்லை

வாணோவிநாடகம் கேட்கும் சிறுவர்கள் என்றால் அந்த வாணோவிநேயர்களது வயது எல்லைகள் எவ்வீ? ஆறு வயது தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயது முடிய என்று கொள்ளலாமா? இந்த வயதெல்லை அவர்களைச் சிறுவர்கள் என்று ஒரு தொகுப்பாகக் குறிப்பிடுவதற்குப் பொருத்தமாயிருக்கும். ஆனால் வாணோவிநேயர் என இவர்களை நோக்கும்போது பொருத்தமானதாக இல்லை. ஒரு பெரும்படியான பகுப்பாகவே இது அமைகிறது.

நாட்டங்கள், கிரகிக்கும் திறன், பெற்ற மொழியறிவின் வளம், ரசனையின் தன்மை, அனுபவ வளர்ச்சி முதலியவை சிறுவரிடையே எல்லோருக்கும் ஒரே தரமாகவும், ஒரே வகையாகவும் இருப்பதில்லை. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் மனத்திற்கொண்டு, சிறுவர்களை வயதெல்லைகள் இரண்டிலுள்ள நிறுத்தி வகைப்படுத்துவது பொருத்தமாயிருக்கும். 6—9 வயதினர் ஒரு பிரிவினர். 10—12 இன்னொரு பிரிவினர். சிறுவர்களுக்கு இருத்தல் இன்றியமையாதது. இத்தெளிவு இல்லாது சிறுவர்களுக்குப் படைக்கப்படும் வாணோவிநாடகம் மாத-

எழுத முற்படும் போது. அது 6—9 வயதினராகிய இளைஞராகும், 10—12 வயதினராகியவர்கள் நிலைச் சிறுவருக்கான என்பதை மனத்தில் வரையறைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இதுதயை தெளிவு நாடகச் சிறப்புக்கும் மிகு பயன்பாட்டுக்கும் உதவும்.

உள்ளடக்கம் என்ன?

சிறுவர்க்கு எழுதப்படும் நாடகத்துக்குரிய கதைக் கருவைத் தெளிவு செய்வதில் நாடகப் படைப்பாளி மிகவும் விழிப்புடன் இருத்தல் அவசியம். ஒவ்வாத உணவு சிறுவரின் உடலுக்குத் திங்கு லிளைக்கும் பொருந்தாத கதைக் கருவை உள்ளளது தெளிவு வயது விளைக்கும். இராசகுமாரன் ஒரு வண்ணத்துதையைச் சுவருக்குள்ளே வைத்துக் கட்டினான் என்ற கதையோ, ஒரு சூடிகாரத் தந்தையினுது அடாத செயல்களைக் காட்டும் சித்திரரோ. ஒர் அரசன் தனது அமைச்சருடன் அமர்ந்து உணவருந்தும் போது, அவரது தவைக்கு மேலே உயர்த்தில் வாள் ஒன்றை மயிரில் கட்டித் தொங்க விட்டிருந்தான் என்ற செய்தியோ சிறுவர் நாடகங்களில் இடம் பெற்றால், சிறாரிடம் அதன் விளைவு எவ்வாறிருக்கும்! சிறுவர்களுடைய உள்ள வளர்ச்சியை வக்கிரமாக்கக் கூடியவற்றை, அவர்களால் சிராணி க்க முடியாதனவற்றை ஒதுக்கிவிடல் வேண்டும்;

சிறுவர்களுக்கு வாணோவிநாடகங்கள் மூலம் எவற்றைக் கொடுப்பது என்பதும், அவர்கள் இந்நாடகங்கள் மூலம் எதனை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதும் பற்றிய தெளிவு சிறுவர் நாடகப்படைப்பாளிகளுக்கு இருத்தல் இன்றியமையாதது. இத்தெளிவு இல்லாது சிறுவர்களுக்குப் படைக்கப்படும் வாணோவிநாடகம் மாத-

திரமல்ல, வேறெந்த இலக்கிய வடிவமும் சிறப்பான சிறுவர் இலக்கியமாக அமையாது.

இழுக்கநெறி புகட்டும் நாடகங்களையே சிறுவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பது சிலரது இறுக்கமான கோட்பாடு. களிப்பூட்டும் பண்பு கொண்ட வாணோவி நாடகங்களே அவர்களுக்கு உதந்தவை என்பது வேறு சிலரது எண்ணம். நீதிப் போதனைக்கென்றோ, குதுக லிப்புக்கென்றோ மாத்திரம் படைப்பது, சிறுவர் நாடகங்களைத் தவறான வழிக்கு இட்டுச் செல்வதாகிவிடும். சிறுவர் வாணோவி நாடகம். சிறுவர்களை எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு—வளமான ஒரு சமுதாயத்துக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடிய ஒரு கலை வடிவம் என்பதைப் படைப்பாளி மனதிற் பதித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்த உணர்வோடு, சிறுவர்க்கு ஏற்ற உள்ளடக்கம் கொண்ட ஒரு கதையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்குக் கலைத்துவம் மினிரும் வண்ணம் நாடக வடிவம் கொடுத்தால் இயல்பாகவே அதன் மூலம் சிறுவர்களுது அறிவுக்கு விருந்து கிடைக்கும்; ரசனை நெறிப்பட்டு வளரும்; அவர்களுக்கு நன்னெறியில் நாட்டம் பிறக்கும்; நல்ல இலட்சியங்கள் உள்ளத்தில் ஊன்றப்படும்.

வாணோவி நாடகங்கள் சிறுவர்களுடைய பொழுது போகுக்குப் பயன்படுகின்றன என்னும் வண்ணம் சிலருக்கு உண்டு. பொழுது போக்கு என்னும் நோக்கம் சிறுவர் இலக்கியம் எதிரும் புகுந்துசிடக் கூடாது. ‘வாழ்க்கையில் எல்லாவசதி களும் பேறுகளும் அவனுக்குக் கிடைத்துவிட்டன; இப்போது நேரத்தைக் கழிப்பதற்கு வழி தெரியாதிருக்கிறான்’— என்பது

போன்றதொரு மாயை பொழுது போக்கு என்னும் இந்தச் சொற் றாடரில் தொனிக்கிறது. ஆலலால், கண்மூடித்தனமாக, பொழுது போக்குக்கு என்று சிறுவர்க்கான வாணோவி நாடகங்களைப் படைத்தல் கூடாது; சிறுவர்களது கலாரசனையைத் தவறாக வளர்க்கக் கூடாது;

பயன்பாட்டு வெற்றி

‘மனிதன் சிந்திக்கவும் செயற் படவும், முயலவும் முன்னேற வும் அமைந்திருக்கும் தளம்தான் வாழ்க்கை’ என்னும் உணர்வை இந்த நாடகங்கள் இளஞ்சந்ததி யினருக்கு ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.

தமது எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிறுவர்கள் தங்களுடைய மனத்திலே கட்டியெழுப்பக் கூடிய நடைமுறைச் சாத்தியமான கற்பணைகள், அவற்றிற்குத் தளமாக அமையக் கூடிய மனித வரலாற்றுச் சான்றுகள், அவர்களது கணிப்புக்குள் அகப்படத் கூடிய சமுதாயப் சிர்மைகளும், சிர்கேடுகளும், பஞ்சுகப்பட்ட கலாரசனை— இப்படிப் பலவகையான செய்திகழையும் படைப்பாளி சிறுவர்களுக்குத் தனது வாணோவி நாடகங்கள் மூலம் வழங்கலாம்.

தன்மையிக்கை, சுயமுயற்சி, சிந்தித்துத் திட்டமிட்டுச் செயற் பட்டல், தோல்விகண்டு சோராமை இன்மொழி, கூட்டுறவு மனப்பான்மை, பிறரது உரிமைகளை மதித்தல், சுற்றறம் தழுவுதல், இன்மொழி நாட்டுப் பற்றுகள், மானுட நேயம் என்பதையெல்லாவசதி களும் இவை போன்ற ஏனைய பண்புகளையும் இந்த நாடகங்கள் மூலம் ஒரு துளியலேனும் சிறுவர் பெற முடியுமானால், அதுவே இவற்றின் பயன்பாட்டு வெற்றியாகும்.

ஆண்டான் அடிமை என்னும் வழக்கு, நனிந்த மக்களைத் துன்புறுத்துதல், பிறரது உழைப்பின் பயனை உறிஞ்சுதல் முதலிய சமூகச் சீர்கேடுகளைக் கண்டு சிறக்கடிய மனப்பாங்கை வாணோவி நாடகங்களால் சிறுவர்களது கலாரசனையைத் தவறாக வளர்க்கக் கூடாது;

ஒவ்வொரு நாடகத்தில் ஒவ்வொரு கருத்து மேலோங்கி நிற்கும். அது நாடகப் போக்குடன் இழைந்து நின்றால் போதும். அதனைத் தூக்கிச் சொல்லி அழுத்தம் கொடுக்குத் துவிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நேற்று — இன்று — நாளை

சிறுவர்களுக்கு இலக்கியம் படைப்பவன் தனக்கு முன்பு வாழ்ந்தது போன்ற அல்லது தான் வாழுகின்றது போன்ற ஒரு சமுதாயத்தை மீண்டும் உருவாக்குபவனாக இருக்க கூடாது. அவன் பழைய சமுதாயத்துக்குப் புதிய பிரதி எடுப்பவன் அல்லன். இனி ரவேண்டிய ஒரு நவமான சமுதாயத்தின் சிற்பி அவன். நேற்றிலும், இன்றிலும் காலுங்றி நின்று நாளைய சமுதாயத்தைக் கற்பணையில் கண்டு கொண்டிருப்பவன். சிறுவர்க்கான வாணோவி நாடகம் படைப்பவனிடமும் இந்த உணர்வு இருக்கத் தேவன்டும். இவ்வாற்றுக்குப்பானால், இன்று டெல் செய்வது போல, புன்னைய அறியாமைகளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் புதிய சந்ததியினராகிய சிறுவருக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்க மாட்டான்.

சிறுவர்களுக்குக் கதை கேட்பதில் தீராத வேட்கை உண்டு. இது அவர்களுக்குள் அறிவுப் பசியின் மறைமுகமான ஒரு

வெளிப்பாடு; கலாரசனையின் விக்சிப்பு. இது காரணமாக அவர்கள் வாணோவிநாடகத் தில் கதையம்சத்தைத் தேடுகிறார்கள். கதை, நாடகத்தின் பல வகை அம்சங்களும் நிலைகொள்ளும் ஆதாரமாக இருக்கிறது. பூமாலையின் ஊடேயிருக்கும் நார்போல, வாணோவி நாடகங்களில் உள்ள கவர்க்கியான கதையோட்டம் ‘எப்பொழுதும் சிறுவர்களைக் கவரும். இள நிலைச் சிறுவர்களும் நாம் இதை துல்லியமாகக் காணலாம். நாடக எழுத்தாளன் சிறுவர்களுக்குப் புகட்ட விரும்பிய கருத்தைத் தொடர்க்கைக்கம் வேண்டும்.

கவர்க்கி கொண்ட கதையாக்கம்

சமுதாயத்தில் சந்ததி சந்ததி யாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் பழங்கதைகள், வரலாற்றுக்குக் கதைகள். இலக்கியங்களில் பளிச்சிடும் கதைகள். நவீன அறிவியல் சார்ந்த கற்பணைக் கதைகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் சிறுவர்கள் விரும்புவார்கள். வீரதீர்ச் செயல்கள், அதிதமான திறமை கொண்ட மனிதர்கள் வருகின்ற கதையம்சம் என்பன 6—10 வயதினருக்குப் பெருவிற்றாகும். விண்வெளிப் பயணங்கள், பிறகோள்களில் சஞ்சரித்தல், மோபோ முதலிய பொறுமையினரின் செயற்பாடுகள் முதலியவற்றையெல்லாம் சிறுவர்கள் விரும்புவார்கள். வீரதீர்ச் செயல்கள், அதிதமான திறமை கொண்ட மனிதர்கள் வருகின்ற கதையம்சம் என்பன 10—12 வயதினர் நாடகங்கள் 10—12 வயதினர் நாடகங்கள் இரசிப்பார்கள். புதுமைகள், வேடிக்கைகள் எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்றவை.

விலங்குகள், பறவைகளும் பேசுமாட்டா என்பது சிறுவர்க்குத் தெரியும். மனிதர்களுக்குரிய செயற்பாடுகள் அவைகளிடம் இல்லை என்பதையும் உணர்வார்கள். ஆனால், வாளொலி நாடகங்களில் மனிதன் அல்லாத உயிரினங்கள் மனிதர் போல நடந்து சொள்வது பொருந்தாத காரியமா அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. குறைந்த பட்சம் நாடகம் முடியும்வரையாவது இந்த முரண்பாடுகளைச் சிறுவர்கள் கவனிக்க மாட்டார்கள்.

சிறுவர்களுக்கான வாளொலி நாடகங்களுக்குக் கண்ணியான கதைக் கரு ஏற்றதல்ல. கிக்கலான கதைப் போக்கும் பொருந்தாது. நாடக வடிவமைப்பிலூக்கி சிக்கலை உண்டாக்கின்டீக் கூடாது. பழைய நிலை வை நாடகங்களால் சிறுவர்களுக்குத் தரலாம்.

சிறுவர்களது அறிவு அனுபவங்களின் வளர்ச்சிக்கு அச்சிறுவர்கள் வாழும் சூழ்நிலை முக்கிய நளமாக அமைகின்றது. ஆதலால், அவர்களுக்கான சமூக நாடகங்கள் அந்தச் சூழ்நிலைக்குப் போற்றுவது அதனால் என்னும் பாடல்களை ஒன்றை ஒன்றாக செய்து கொண்டு வேண்டும். எனிமையான ஒரு கதைக் கரு இந்த நாடகங்களுக்குப் போற்றுவது அதனால் என்பதைக்காணமுடிந்தது.

ஒரு விகடத் தனுக்கே ஒரு சிறுவர் நாடகத்துக்குப் போற்றிய கருவாகப் பொருந்திவரல் கூடும். ஒருவர், தமது ஸேவைக்காரனிடம், எறும்பு மொக்காத ஒரிடமாகப் பார்த்து வைக்குவானுக்கே துண்டு ஒன்றைக் கொடுக்கிறான். பின், அடுத்த நாள் அதனைக் கொண்டு வருமாறு

அவனிடம் சொல்கிறார். அவன் அதனைத் தான் சாப்பிட்டு விட்டதாகச் சொல்கிறான். அவர் கோபித்து ‘ஏன்டா அதைச் சாப்பிட்டாய்?’ என்று மிரட்டிய போது, ‘இந்த வீட்டிலே ஏறும்பு மொய்க்காத ஒரேயொரு இடம் என் வயிற்தான் ஜயா’ என்கிறான். இந்தத் துணுக்கை ஒரு நடக்க சுவை நாடகமாக கு. இராமச்சந்திரன் எழுதியிருந்தார். அந்த வாளொலி நாடகத்தைச் சிறுவர்கள் ‘ஓகோ’ என்று ரசித்தார்கள்.

பழைய இந்திய கிரேக்க இதிகாசங்களில் சிறுவர்களுக்குப் பரிச்சயம் உண்டாக்குவதற்கு, அவற்றிலிருந்து பொருத்தமான பகுதிகளை — கதை களைத் தேரிந்து எடுத்து, வாளொலி நாடகங்களால் சிறுவர்களுக்குத் தரலாம்.

சிறுவர்களது அறிவு அனுபவங்களின் வளர்ச்சிக்கு அச்சிறுவர்கள் வாழும் சூழ்நிலை முக்கிய நளமாக அமைகின்றது. ஆதலால், அவர்களுக்கான சமூக நாடகங்கள் அந்தச் சூழ்நிலைக்குப் போற்றுவது அதனால் என்னும் பாடல்களை ஒன்றை ஒன்றாக செய்துகொண்டு வேண்டும். சிறுக்கைத்துறை தொகுதி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

(தொடரும்)

நீ:மத்தின் ‘எரிகாள்ளி’

ச. முருகானந்தன்

நமத்து இலக்கிய உலகில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு அண்ணமைக்க காலமாக அதிகரித்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. எனினும் கவிதைத் துறையில் தான் பலரும் தமது முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர். சிறுக்கதை, நாவல் வடிவங்களைப் பொறுத்தவரை அறுவடை குறைவாகவே இருக்கின்ற போதிலும் ஒரு சில காத்திரமான படைப்புகளைத் தரி சிக்க முடிகிறது. அந்த வகையில் அன்னமையில் வெளியான எஸ். நிஃமத் அயர்களின் ‘எரிகொள்ளி’ என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

நாடறிந்த எழுத்தாளரான நிஃமத் கடந்த பக்கு வருடங்களில் மூடியதுக்கு மேற்பட்ட சிறுக்கதைகளை எழுதியுள்ளார். ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியரான கருஷாசிரியர் தான் வாழும் சமூகத்தை நுனுக்காக அவதானித்து அசைபோடும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளமையை அவரது படைப்புகளில் அவதானிக்க முடிகிறது. பல கதைகளில் இழையோடும் நுனுக்கமான உணர்வோட்டங்கள் வாசகளைக் கதைகளோடு ஒன்ற வைக்கிறது. கதாசிரியரின் இலகுவான சரளநடையும், உரையாடல்களும், கதாபாத்திரங்களின் உணர்வோட்டங்களும், இறுக்கமான கட்டமைப்பும், அவரை ஒரு தரமான எழுத்தாளராக இனம் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

காட்டி நிற்கின்றன. வாழ்க்கை அனுபவங்களும், வலிந்து இழுக்காத முடிவுகளும், வளமான நடையும், ரசமான சம்பவங்களும், சிந்திக்க வைக்கும் கதைப் போக்கும் கலதகளின் வெற்றிக்குதுணை நிற்கின்றன. காலத்தோடு ஒன்றிய பல கதைகள் இந்தொகுதியில் இருந்தும் இன்றைய எரியும் பிரச்சனையாக இருக்கின்ற இனப் பிரச்சினை தொடர்பான கதைகள் இல்லாதிருப்பது ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கு மேலாக நாட்டையே சின்னாபின்னப்படுத்திய இனப் பிரச்சினை தொடர்பாக முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் அதிகம் எழுதவில்லை. நற்பிட்டி முனை பள்ளி. நாகூர் கணி போன்ற வெகு விலரே இனப் பிரச்சினைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்துள்ளனர்.

இனி நிஃமத்தின் கதைகளுக்குள் வருவோம். ‘எரிகொள்ளி’ தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள பன்னிரண்டு சிறுக்கதைகளில் வரிக்க முரண், ஆசிரிய உலகப் பிரச்சினைகள், பெண்விழுதலை. வெளிகாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினைகள், காதல் — கணவன் மனைவியுறவுகள் போன்ற பலவோறு விடயங்கள் அலசபிபட்டுள்ளன. ஆனந்த விததன் கதை உட்பட ஒரிரு கதைகள் வெறும் வாசனைச் சுவைக்காகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

'விதிக்கு ஒரு சவால்' என்ற முதலாவது சிறுகதையில் ஏழை பணக்கார வர்க்க முரணும், அதைச் சமாளிக்க சுயதொழில் முயற்சி மூலம் சவால் விடும் சிறு தொழிலாளியின் மன வெராக்கியும் அழகாகச் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. 'குருதிச் சடங்கு' கதையிலும் காதலர்கள் ஊடாக வர்க்க பேதம் அலசப்படுகின்றது. தற்கொலம் முடிவு முன்னெய் கடைக்கு குருதிச் சடங்கு அமைந்துள்ள போதிலும் வாசனைச் சுலை மிக்கதாக உள்ளது.

மனித வாழ்வின் சபலங்களை 'சபலம்' கதையில் பக்குவமாக அலசியுள்ளார். ஆசிரிய சமூகத்தில் அவ்வப்போது காண முடிகின்ற பாலியல் சபலங்கள் அர்த்தமற்றவை என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். 'ஏனா அழுதான்' என்ற சிறுகதையில் வறுமையுடன் போராடும் ஆசிரிய சமூகத்தையும், அவர்களைப் பந்தாடும் கல்வித் திணைக்களை உத்தியோகத்தர்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். 'நரிகளின் நடுவே ஒரு முயல்' ஆசிரியர்கள் மத்தியில் மேலோங்கி நிற்கின்ற பொறாமை உணர்வு களையும், சின்னத்தனங்களையும் அலசும் ஒரு நல்ல சிறுகதை. சிவானந்தன் மாஸ்ரர், நரேன் மாஸ்ரர் போன்ற சுயநலமிகளினால் தான் ஆசிரிய சமூகத்தின் மதிப்பு தாழ்ந்து போவது தரிசனமாகிறது.

அடுத்து, வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பற்றிய கதைகள் நல்ல அனுபவ முத்திரைகளாக தரிசனமாகின்றன. 'விதிவிரட்டிய போது' கதையும், 'ஒரு மனைவி, ஒரு கணவன், ஒரு டயரி' போன்ற வாசனைச் சுலை மிக்க கதைதான். எனினும் வெளிநாட்டு வேலை

வாய்ப்பினால் குடும்பத்தில் ஏற்படக் கூடிய குழப்பங்கள் அலசப்படுகின்றது. 'சரசாவுக்கு ஒரு சலுதிக் கடிதம்' வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பில் உள்ள மோசடிகளைப் பற்றி வாசகனுக்கு உணர்த்துகிறது. எனி னும், இவற்றைவிட பரீதா வெளிநாடு போகிறான்' என்ற கதை நன்றாக வந்துள்ளது. பண்பாட்டுப் போகிறனும், சீதங்க் கொடுமைகளும் அலசப்படுகின்றன. முடினில் பெண் விடுதலை ஓங்கி ஒலிக்கிறது. 'அவன் ஒரு பி. ஏ.' சிறுகதையில் கலியாணச் சந்தையில், படித்த பெண்களின் பரிதாப நிலையைச் சித்திரிக்கிறது. தனக்கேற்ற கணவனைத் தேடுவதில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் மனதைத் தொடும் வண்ணம் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளது.

தலைப்புக்கதையான 'எரிகொள்ளி' பெண் விடுதலையின் உச்சத்திற்கே போய்விடுகிறது. சமூகத்தில் பயந்தாங்கொள்ளியாக வாழ்கின்றவன் கூட வீட்டில் மனைவியை அடக்கி ஆழ வதும், பொறுமையின் சின்னமாக விளங்கிய மனைவி இறுதியில் ஆவேசமாக எரியும் கொள்ளிக் கட்டையுடன் கணவனை அனுகூலதும் பெண்டிமைத்தனத்திற்கு தீழுட்டுவது போலவும், விடுதலையின் பாதை திறக்கப்படுவது போலவும் மிகவும் சிறப்பாக இக்கதையில் வந்துள்ளது.

'எரிகொள்ளி' என்ற இத்தலைப்புக்கதை ஒன்றே கதாசிரியரின் திறமையை எடைபோட போதுமானது. இப்படியான காத்திரமான கடைகள் பலவற்றை மேலும் நிஃ்மத்படைத்து தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் தனக்கென் ஒரு இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார் என்று நம்பலாம்.

தமிழ் வளர்த்த தவச் செல்வர்

நி. மரியுசேவியர் அடிகள்

கத்தோலிக்க பாரம்பரியம்

மறை பரப்புப் பணியின் சிறப்புக் கூறுகளில் ஒன்று மூழு மணிதனையும் அருள் நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்ற கொள்கை. அதில் உறுதி பூண்டது கத்தோலிக்க சமயம். ஆக வேதான் கத்தோலிக்க சமயப் பணிபுரியும் பலர் தமது மறையுடன் நேரடித் தொடர்பற்ற பல துறைகளிலும் புகுந்து மக்கள் வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடு படுகிறார்கள். உலகியல் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாயும், ஊன்றுகோலாயும் இருந்து பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அதன் மூலம் தமது தறவறத்தின் குறிக்கோளை எய்துவதாக மகிழ்ச்சி கொள்கின்றார்கள்.

வர். தமிழ் எழுத்தில் சீரதிருத்தம் செய்து தமிழ் அன்னைக்குப் பல தெம்பாத அணிகளைச் சாற்றிய வீரமாழுளி வரீ (பெஸ்கி) அதே வழியைக் கடைப்பிடித்த இன்னும் ஒருவர்.

இந்தப் பரந்த பக்குவ மரபில் நின்று 20ம் நூற்றாண்டில் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்த தனையர்களுள் மூவர் மழுத் தமிழ் வரலாற்றில் இடம் பெற்றவர்கள். தவத்திருநல்லூர் ஹரானாப்பிரகாசர் அடிகள், தவத்திருதாவிது அடிகள், தவத்திருதனிநாயகம் அடிகள்,

நஸ்லுர் ஞானப்பிரகாசர்

"அமிழ்தினும் இனியது என அறிஞர் போற்றும் எம் அரிய தமிழ் மொழி" என்று தமது தமிழ்ப் பற்றை பறைசாற்றிய நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர், தமிழ் மொழியிலேயே மொழி இயல் பற்றி எழுதிய ஓர் முன்னோடி. திராவிட மொழிகள் புறக்கணிக் கப்பட்டு, வட மொழி யின் (ஆரிய) சிறப்பே சிறப்பு எனப் பேரறிஞர் பலர் கருத்துத் தெரிவித்த அந்நாளில், ஆதிச் சொற் களாகிய தமிழ் அடிச் சொற்கள் எளிவிருந்துதான் ஆரிய (இந்தோ-ஐரோப்பிய) மொழிச் சொற்கள் பிற நாடுகள் என வாதிட்டவர் ஞானப்பிரகாசர். என்னே தீண்மை பல்கலைக் கழகம் செய்ய வேண்டிய பணியாகிய சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகரா

கரை நடையின் தந்தை எனப் பலராலும் போற்றப்படும் தெரிய நாத அடிகள் (டி. நொயிலி) இந்தப் பாதையில் சென்று பணி செய்த ஒரு

தியை ஆக்குவதில் தொடக்க வெற்றியைக் கண்டார். தன் சொந்த உழைப்பினாலும், முயற்சியாலும் வேறு பல கடமைகள் மத்தியிலும் இதைச் சாதித்தார். நடமாடிய பல்கலைக் கழகம் அண்றோ, நல்லூர் சுவாமி. அவர் உயிருடன் வாழும் போதே ஜேர்மன் நாடு அவரது உருவும் தரித்த முத்திரையை வெளியிட்டுக் கொரவித்தது:

தாவிது அடிகள்

நல்லூர் சுவாமியின் மாணவர்களும் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டவர் தாவிது அடிகள். ஏறத் தாழை 32 மொழி களை அறிந்தவர். ‘சொற்பிறப்பு – ஒப்பியல் – தமிழ் சிங்கள இலக்கண அகராதியை ஆக்கியவர். ‘தாமிழம்’ என்னும் தொல் தமிழ் மொழி கி. மு. 3600 ஆண்டுகளுக்கு முன் வழக்கில் இருந்தது என்றும், அச் சொல்லைத் தொட்டு உருவாகியதே சமஸ்கிருதச் சொல்லாகிய ‘திராவிடம்’ என்றும் எடுத்துரைகளை அடிகளை நமக்குளோ பழங்குடியையில்லை. திறமான புலனமையனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்ய வேண்டும்’ என்ற பாரதியின் சவாலுக்கும், வேண்டுகொளுக்கும் பதிலளித்தவர் தனிநாயகம் அடிகள். அவரது சிறப்புப் பணிகளுள் ஒன்று தமிழூலகரியச் செய்வித்தது என்றால் அது மிகை அன்று. ஆங்கிலத்தில் ‘தமிழ்ப் பண்பாடு’ என்ற ஆய்வுச் சுர்ச்சிகளையத் தொடக்கி, பல்லாண்டு காலம் வெளியிட்டதும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை நிறுவியதும் அவரது அகில உலகத் தமிழ்ப் பணியின் சான்றுகளுடைய மேல்தாட்டு கலை, இலக்கியகலாசாரங்களுடன், இந்தியதமிழ் இலக்கியக் கலாசாரங்களை ஒப்பிட்டுப் பொதுமைகளையும், வேறுபாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டும் திறமையும் அவரது தமிழ்த் தொண்டிற்கு மதிப்பையும் சுற்றில் புகழையும் பெற்றுக் கொடுத்தன.

கருத்துகளை ஒழுங்கு படுத்திச் சொல்லாலும், எழுத்தாலும் பலரும் கவரும் வண்ணம் எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் அவரிடமிருக்கவில்லை. அதனால் அவரது ஆய்வுகள் பலவற்றை வருங்காலத் தலைமுறைக்கே பணியாக விட்டுச் சென்றுள்ளார். யாழ் நூலகம் எரிந்த செய்திகேட்டு உயிர் விடுத்த தவத் தோன்: தமிழ் உலகால் இன்றும் போற்றப்பட்டு வணக்கம் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலையிலுள்ளவர்.

தனிநாயகம் அடிகள்

தமிழ்த் தூதர் தனிநாயகம் அடிகளை இன்று நன்கு அறிந்தவர் பலருண்டு. ‘மறைவாக நமக்குளோ பழங்குடியையில்லை. தொல் தமிழ் மொழி கி. மு. 30 லிமுக்காடு ‘தாமிழத்’ திலிருந்து பிறந்தவை என்றும், அச் சொல்லைத் தொட்டு உருவாகியதே சமஸ்கிருதச் சொல்லாகிய ‘திராவிடம்’ என்றும் எடுத்துரைகளை அடிகளை நமக்கு மொழிகளான சமஸ்கிருதம், பாளி, பிரக்கிருதி போன்றவைகளும் ஏறத்தாழை 30 லிமுக்காடு ‘தாமிழத்’ திலிருந்து பிறந்தவை என வாதிட்டவர். தற்காலத் தமிழ் மொழியும், சிங்கள மொழியும் ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை: ‘தகப்பன் வழி’ உறவு போன்று இந்து – ஆரோபிய தொல் மொழியையும், தாய்வழி உறவு போன்று திராவிட – தொல் மொழியையும் கொண்டவை எனத் துணிவுகரமான கொள்கையை வெளியிட்டவர். தமது ஆய்வுகளின் விளைவாக தமிழ் – சிங்கள மக்களது உறவு பகையானதொன்றாக அல்ல, அக்கா – தங்கை உறவு போன்ற தாக மலரும் எனவும் கருத்துத் தெரிவித்தவர்; தனது ஆழ்ந்த

எதிர்க்காலம்

தமிழால் சமயத்திற்கும், சமயத்தால் தமிழிற்கும் பலரும் கவரும் வண்ணம் எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் அவரிடமிருக்கவில்லை. அதனால் அவரது ஆய்வுகள் பலவற்றை வருங்காலத் தலைமுறைக்கே பணியாக விட்டுச் சென்றுள்ளார். யாழ் நூலகம் எரிந்த செய்திகேட்டு உயிர் விடுத்த தவத் தோன்: தமிழ் உலகால் இன்றும் போற்றப்பட்டு வணக்கம் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலையிலுள்ளவர்.

விக்க குரவரைத் தேரிந்து நியமனம் செய்திருக்கின்றார் கத்தோலிக்க ஆயர் தீயோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை. இது கத்தோலிக்கத்தின் கலை, கலாசாரப் பற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தமிழ் மக்களினதும் அவர்கள் து மொழியினதும் சிறப்பை அகில உலகிற்கும் எடுத்தியம்பும் ஆற்றலையும் ஆரவத்தையும் உடைய இளம் குரவர்களையும் இன்று ஈழத்துக்கத்தோலிக்கம் உருவாக்கி கொண்டு நிற்பதில் தமிழர் அனைவரும் பெருமிதம் அடையவேண்டும்.

வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஓனியங்கள்	... 20 - 00
(35 ஈழத்து பேனே மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)	
ஆகுதி	... 25 - 00
(சிறுக்கைத்த தொகுதி – சோமகாந்தன்)	
என்னில் விழும் நான்	9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி – வாக்தேவன்)	
மஸ்லிகைக் கவிதைகள்	... 15 - 00
(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	
இரவின் ராகங்கள்	... 20 - 00
(சிறுக்கைத்த தொகுதி – ப. ஆப்மன்)	
நூண்டில் கேள்வி – பதில்	... 20 - 00
— கொமினிக் ஜீவா	

இரு நாளில் மறைந்த இரு மாஸீப் பொழுதுகள்

(சிறுக்கைத் தொகுதி – சுதாராஜ்)	30 - 00
வியாபாரிக்குக்குத் தகுந்த கழிவுகளுடும் மேலதிக விபரங்களுக்கு:	'மஸ்லிகைப் பந்தல்'
224 B, காங்கேசன்துறை வீதி யாழ்ப்பாணம்.	

எதிர்கால நல்வாழ்விற்கு— வழிகாட்டும் பெரிஸ்த்ரோயிக்கா

ஏப்ரல் 9 விருந்து 15 வரை மாஸ்கோவில் 11 ஆவது உலகப் பத்திரிகையாளர் மாநாடு நடைபெற்றது. இதில் 500 க்கும் மேற் பட்ட 60 நாடுகளைச் சேர்ந்த அரசியல், சமூக, சமயப் பிரமுகர்கள் பங்கு கொண்டனர். பிரதமமந்திரி, ஜனாதிபதி போன்ற உயர் பதவிகள் வகித்துள்ள 40 பிரமுகர்களும் இதில் பங்கு கொண்டுள்ளது குறிப்பிட்டத்தக்கது.

துருக்கிய தேசத்தின் முன்னாள் பிரதம மந்திரியும், ஜனதாய இடதுசாரிக் கட்சியின் தலைவருமான புருவென்ட் எஸெலித் இமாநாடு குறித்து நோவஸ்தி செய்தி நிறுவனத்திற்கு அளித் பேட்டியில் கூறியதாவது.

‘பெரிஸ்த்ரோயிக்கா தோன்றுவதற்கு முன்பே பல நாடுகளும் சோவியத் யூனியன் மீது அக்கறை கொண்டிருந்தன. பெரிஸ்த்ரோயிக்கா தோன்றியவுடன் இது பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது’

‘உலக நிலைமையில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. கீழ்க்கு — மேற்கு நாடுகளின் உறவுகளின் வளர்ச்சியிலும், பொதுவாக உலக அரங்கில் பெரிஸ்த்ரோயிக்காவின் தாக்கத்தைப் பல நாடுகளும் ஆராய்ந்து வருகின்றன’

பல ஆண்டுகளாக சோவியத் யூனியனுக்கும் துருக்கி நாட்டிற்கும் இடையிலுள்ள ஒத்துழைப்பைக் குறிப்பிட்டு எஸெலித் பின்வருமாறு கூறினார். ‘இப்பொழுது துருக்கி சோவியத் யூனியனிடமிருந்து எளிவாயு பெற்று வருகிறது. வர்த்தகம் மூம்மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. இது வெகுவிரைவில் மேலும் அதிகரிக்கக் கூடும் என நம்பலாம்.

‘மேலை நாடுகளுக்கும் கீழை நாடுகளுக்குமிடையே செய்திப் பரிமாற்றம் மிக முக்கியமானது. செய்தியை இருட்டிடப்படுச் செய்யும் நாடுகள் தங்களையே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றன’

‘இவ்வளவு வேகமாக திறந்த மனப்பான்மையும், புனர் சீரமைப்பும் வளரும் என நான் திரிடார்க்கவீல்லை. பொருளாதாரத்தில் புனர் சீரமைப்பு என்பது எளிதான் காரியமல்ல’

‘இப்பொழுது சோவியத் மக்கள் குறைந்த அளவு குடியிருப்பு வாடகை, விலை அதிகமற்ற நுகர் பொருள்கள் போன்ற பல சலுகைகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். ஆனால் சந்தைப் பொருளாதாரத்திற்கு நாடு செல்லும் பொழுது இந்தச் சலுகைகளை இழக்க வேண்டி வரும். புதிய முறைக்கு மாறிச் செல்லும் கால கட்டம் கஷ்டமானதாகத்தான் இருக்கும்’

ஆணால் மனம் தளர்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. சோவியத் பெரிஸ்த்ரோயிக்காவின் வெற்றியைப் பொதுத்துத்தான் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் உலக முன்னேற்றம் இருக்கும் எனக் கூறலாம் என்று மேலும் எஸெலித் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.’

நீர்கொழும்பு முதல் சிலாபம் வரை

தமிழ்க் கலாசாரமும் தற்காலக் கிறீஸ்தவத் தவத்திருவோர் மூவரும்

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

ஒரு கிறீஸ்தவ சமயத் துறவியாக இருந்த போதும், தேசியக் கலைச்சிலும், கலாசாரத்திலும், மொழிகளிலும் புலமையும் மேம்பாடும் பெற்றிருந்தவர் தவத்திரு எட்மண்ட் பீரிஸ் அடிகள்.

அத்துறைகளில் அவரது சேவைகளுக்காகவே களைப் பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு இலக்கியத்திற் சிறப்புக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கித் தான் கொரவும் பெற்றுக் கொண்டது. ஒருவரது வாழ்வுக் காலத்தில் நூற்றாண்டுகள் கணிசமான கணிப்புக்குரியவை என்றாற்றாண்டுக்கு கொண்டாட்டங்கள் பரக்கக் காணப்படும் குழுவில், பீரிஸ் அடிகள் தமது இறுதிமூச்சவரை முற்குறித்த பணிகளிலேயே ஆழ்ந்து, 1989 ஆம் வருடத்தில் தமது தொண்ணாற்று இரண்டாவது வயதிற் காலம் எய்தியமை நமது கவனத்திற்குரித்தாகும். ஐரோப்பிய குறிப்பாக ஆங்கில ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு முன்பும் பின்னும் காலப் பகுதிகளில் அவர்வாழ்ந்தார். ஆணால் அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் தேசியத்

சிலாபம் நகரத்திற் பிறந்த பீரிஸ் அடிகள், 1940 ஆம் வருடத்தில் சிலாபம் மறைமாவட்டம் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட போது, அசன் முதலாவது மேற்றிராணியாராகத் தமது நாற்பத்தி மூன்றாவது பராயத்தில்

நியமனம் பெற்றார். இவரே இலங்கையரான முதலாவது மேற்றிராணியராக இருந்தல் வேண்டும். எனினும், இவர் சிங்களவரான முதல் மேற்றிராணியார் என்றே பிரதித்தப் படுத்தப்பட்டார். பீரிஸ் அடிகள் சுமார் ஜஸ்பது ஆண்டுகள் இக்கொடுமுடியிற் பணி பரந்தார். இப்பறப்பு சிங்கள இலக்கியத் தையை பெரிதும் அளாவிச் சென்றது. ‘சிங்களவர்களது மொழியும், இலக்கியமும்’ என்ற இவரது நூல் இவரால் எழுதப்பட்ட பதினெட்டுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களுள் ஒன்றாகும். இலங்கையில் மிகவும் பழம்பட்ட கத்தோலிக்கீசு சஞ்சிகையான ‘பக்தி பிரபோதனய்’ வின் ஆசிரியராகப் பண்புரிந்திருக்கிறார். பிரிடிஷ் மிகுசியத்தில் கண்டெடுத்த முற்றிலும் வீத்தியாசமான ‘மார கலக்குன்’ என்ற தூதுக்காவியத்தைப் பதிப்பித்து வலபோல ராகுல கேரர், டபிஸ்ட். ம. ரதனசூரிய போன்ற பேரரா சிரியர்களது பாராட்டுக்குரித்தானார்.

அவ்வாறாயின் பீரிஸ் அடிகள் தமிழ்க் கலாசாரத்துடன் தொடர்பு படுமாறு பற்றிய கேள்வி எழும். தவத்திருத்தனி நாயகம் அடிகள், ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆசிய இருவரையும் தொடுத்து இது அமைவது ஒரு விந்தையான செய்தியாகும். பீரிஸ் அடிகள் மேற்றிராணியாராகப் பொறுப்பேற்ற போது. தனிநாயகம் அடிகள் இருபத்தொரு வயது இளவெல். அக்காலத்தில் சிலாபம் மறைமாவட்டப் பகுதியிற் செயலாளராக கடமையாற்றியவர். ‘தமிழ்க் கலாசாரம்’ எனும் ஆங்கிலச் சங்கையை அவர்நடாத்தக் கொடுத்தொகியதும் இக்காலத்திலேயோரும். உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் 250க்கு

மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பீரிஸ் அடிகள் தமிழ்க் கலாசாரத்தைப் போலிக்கவும் தவறவில்லை. அத்தகைய கட்டுரைகளுள் ஒன்று ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளுடன் மேற்கொண்ட பேட்டியை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்தது. இத் தவதி திருவோர் மூவரையும் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் பல பயனாள்களைத் தரும்.

மேலும் பீரிஸ் அடிகள் கலைகளின் வாயிலாகவே சமயம் மக்களை எளிதாக அனுகூலமாக மூடியும் என உணர்ந்திருக்கிறார். அதிலும் மக்கட்டப் பாரம்பரியத்தையே அனைத்தோடு கொண்டார். கிறீஸ்தவர்களது வழிபாட்டில் கொன்சல்வாஸ் சுவாமிகளின் தோத்திரங்கள் முக்கிய இடம் பெறும். அடிகள் இவற்றைத் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் தொழுத்தார். தோத்திரங்கள் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் அடுத்துத்து அமைந்த ஒரு பிரதி ஓர் அரும் பொக்கிஷ்மாகும். இசை வல்லுனரான அவர் அத்தோத்திரங்களுக்குச் சுர்ணாடக முறையிலும், கிராமிய இசை மரபிலும் மெட்டுக்களை அமைத்தார். தாமே பல தோத்திரங்களையும் இயற்றி இசை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

நாடகம், பீரிஸ் அடிகள் துணை கொண்ட மற்றுமொரு துறையாகும். நீர்கொழும்பு முதல் சிலாபம் வரையுமின்ன பகுதி அதியுர்ந்த நாடகப் பாரம்பரியத்தையைது. அதிலும் தமிழ் நாடகங்களே அதற்கு அடிநாடமாக திகழ்ந்துள்ளன. ஏசுநாதரது சிலுவைப் பாட்டி எது துயரங்களைக் காட்டும் பெண் பிளே (பசன் நாடகம்) எனும் பாங்கு காலக் காட்சிகளும். நாட்டுக் கூத்துக்களும் இவற்றில் இடம் பெற்றன. தாவு, குடாப்பாடு போன்ற

ஹர்களில் விசேடமாயும், அநேகமான கிறீஸ்தவ தேவாலயங்களிலும் பாஸ்குக் காட்சிகள் இன்றும் தவறாது நடைபெற்ற போதும், நாட்டுக் கூத்துக்கள் ஏட்டளவில் ஒடுங்கிவிட்டன. ஏடுகள் தாழும் நிசுவுத் தசையில்லை. பீரிஸ் அடிகள் ‘ரஜதுன் கட்டுவு’ என்ற நாடகம் தொடர்ந்து நடைபெற ஊக்கமளித்தார். இந்நாடகம் 1716இல் சிங்கள வடிவம் பெற்றாகவும், 1882இல் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பிரதியே தற்போது கைக்கொள்ளப்படுவதாயும் தெரிகிறது.

ரஜதுன் கட்டுவவின் மூல வடிவம் ‘மூவிராசாக்கள் வாகாப்பு’ வாக உள்ளவை. இப்பிரதேசத்தின் நாடக மரபினது பழையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். மூவிராசாக்கள் வாகாப்புடன் ஞான கௌந் கெளந்தரி நாடகம் நடிக்கப்பெற்று வந்துள்ளது. தேவசகாய நாடகம், ஞான கெளந்தரி, மூவிராசாக்கள் வாகாப்பு, மெய்ஞ்ஞான ஞானப்பிரகாசம் முதன்யான அமைத்துக்கொடுகள் இன்னும் கையெழுத்தேடுகள் இன்னும் பாதுகாக்கப் பெற்றுள்ளன. இஸ்தாக்கியார் நாடகம், குசையப்பர் நாடகம் முதலியவற்றின் ஏடுகள் அழிந்துள்ளன. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இத்தகைய தமிழ் நாடகங்கள் எவ்வழும் நடிக்கப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழில் மட்டுமன்றி சிங்காத்திலும் நாட்டுக் கூத்துக்கள் சலவர்க்கிழிக்க வைத்த காரணங்களுள் தலையாயது மேடை நாடகங்களின் எழுச்சியாகும். ‘பீட்டர்’ எனச் சாதாரண மக்கள் இவற்றையறிவர். ‘நூர்த்தி’ (நிருத்தியம்) எனப் பரவலாக அறியப் பெறும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பாகத்தில் இலங்கைக்கு அறிமுகமான

இது, சிலாபப் பிரதேசத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் அரிக்கத் தொடங்கியது. என்னும் பாஸ்குக் காட்சிகளை இவை பாதிக்கவில்லை. குவோவாடில், அலாவுதின் போன்ற புதிய நாடகங்களுடன் ஞானசென்றதரி போன்ற நாட்டுக் கூத்துக்களும் மேடை வடிவம் பெறலாயின என்றும், ‘ரஜதுன் கட்டுவு’ மட்டும் பழைய வடிவத்திலேயே பாதுகாக்கப்பட்டது. தூவலில் இன்றும் இது நடிக்கப்பெறுகிறது.

கிறீஸ்தவத் தமிழ் நாடகக் கலைஞர்கள் ஏனைய தமிழ் நாட்டுக் கூத்துக்களில் நல்ல பரிச்சயமுடையோராக இருந்தனர். வானபீமன் நாடகம், அல்வி அரசாணி நாடகம் முதலியன் இவற்றுட் சில. அணி நலமும், இலக்கண நயமும் வாய்ந்த ‘அலங்கார ரூபன்’ நாடகம் இப்பகுதியில் வெகுவாகப் பயிலப்பட்டது. மட்டக்களப் பிறகீறப்பாக ஆடப்பெறும் ‘அலங்கார ரூபன்’ நாடகத்தை அச்சுருவேற்றிய போதாரியர். வித்தியானந்தன், சிலாபப் பகுதியிலும் நாடக ஏடுகளைத் திரட்டிய தமது முயற்சியைப் பற்றி விவாதப்போது (பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி நினைவுப் பேருரை) வெளிப்படுத்தியதைவை இங்கு பொருத்தமுடையதாகும். ‘மூன்னெலவரம் கோயில் உற்சவகாலத்தில் இராப்புசூரியன் மக்கள் முன்னிலையில் விடியும்வளை கூத்துக்கள் நடைபெறும். கோயில் முன்றவிற் கூடியிருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில் விடியும்வளை கூத்துக்கள் நடைபெறும்’ இந்துக் கோயில் களிற் போலவே கிறீஸ்தவதேவாலயங்களிலும் முன்குறித்த நாட்டுக் கூத்துக்கள் விடியுமிடய நடைபெற்றுள்ளன, ஆனால்

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1990-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 6 - 00

ஆண்டு சந்தா ரூபா 80 - 00

(ஆண்டுமொர் தவிர,
தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்பு வோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிங்க

234 B, காங்கேஸ்துறை வீத
யாழ்ப்பாளை.

*****

அவை உற்சவ காலங்களில் நடாத்தப் பெறவில்லை, அப் போது ஆலயத் திருப்பணிகளைச் செய்வதற்கு ஆட்களைத் தேடுவது கஷ்டமாகி விடுமென்று உற்சவ காலந் தவிர்க்கப்பட்டது. ஆகவே இந்து ஆலயங்களிலும் கிறிஸ்தவக் கோயில்களிலுமாகத் தமிழ்க் கூத்துக்கள் நடைபெற்ற காலம் இருந்துள்ளது. இப் போது இவற்றுள் எதுவுமே நடிக்கப் பெறுவதில்லை. மேடை நாடகங்களின் பாதிப்பு மட்டுமே இதற்குக் காரணம் என்று கூற முடியாது.

பட்டுமை கூத்துக்களுக்குப் புத்துயிருட்டும் முயற்சி என் 1960 காலில் ஆரம்பமாகி இருந்தது. உடுகளை அச்சுறுவிலேற்

றுதலீ'அதில் ஓரங்கமாகும். சிலாபப் பகுதியிலேயே 'வானம்பின் நாடகம், மார்க்கண்டன் நாடகம்' என்பன தேடிப் பெற்றுப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அதுத்து மேடையேற்றமாகும். இதன் பெயரால், விடிய விடிய நடந்த கூத்துக்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று மணித்தியாலங்களில் முடியக் கூடிய வகையில் தொகுத்தமைச்கப் பெறுதலே நடைபெற்றது. இவ்வாறு 'ரஜிதுண்டட்டுவ' 1961 ல் மீண்து யாரிக்கப் பெற்றிருந்தது. பீரில் அடிகளது அனுக்கிரகம் இதற்கு மிகவும் கிண்டத்தது. ஒரு நாடகத்துக்குச் சாதாரணமாக 18 தாள்க்கட்டுக்களும். 418 ராகங்களும் இருக்கும். இப்புத்துயிருட்டல் இந் நயங்களையெல்லாம் முழுமையாகக் கொண்டு மாற்றாது. பழைய கூத்துக்களைப் பட்டியல் போடவும், நினைவுட்டவும் மட்டுமே உதவும். எனவே இத் துறையின் நவீன தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களைத் துணை கொண்டு ஆக்க பூர்வமான மாற்று நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

பீரில் அடிகள் மக்களை ஒன்று சேர்ச் சீரு சக்தியாகச் சமயத்துக்கு வலுவுட்டக்கருதியிருக்கவேண்டும். எனினும் நீர்கொழும்பு முதல் சிலாபம் வரையுமின்ன பகுதியில் இருப்பிரதான மொழிப் பட்டுபாகங்கள் இணைவரையாகச் சென்றுள்ள மையால் ஒரு பக்க விளைவையும் அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழ் பேசும் சிங்களக் கிறிஸ்தவர்கள் எனும் ஒரு பரிவினரை இங்கு நாம் சந்திக்க முடிவதும் இதனாலேயேயாகும். இது சமூக வியல் ஆய்வாளர்களது ஆர்வத் துக்கு உரிய ஒரு விடயமாயும் அமையலாம்.

தமிழகக் கணிஞர்

ஹெச். ஜி. ரகுவின்

'ஜனகணமன்'

— மேமன்கணி —

நவீன தமிழக கவிதைப் பாட நெட யில் நின்று நோக்கு மிடத்து 'வானம்பாடி' குழுவின் தாக்கமும், அதன் வளர்ச்சியில் உருவாக்கப் பெற்ற நவீன தமிழக வினாத் தப புனையாளர்களின் படைப்பாகத்திற்கிணி ஏற்பட்ட மாற்றமும் பலராலும் ஜனர்கு சக்தன்மை வாய்ந்தது என இன்க் காணப் பெறுகிறது.

இக்கூற்றில் உண்மை இருப்பினும் தமிழ்க் கவிதைப் படைப்பாளிகளின் தொகையைக் கூட்டுத்தன் காரணமாக, இக்கூற்று முன்வைக்கப்பட்ட பொழுதும், 'வானம்பாடி' குழுவின் நவீன தமிழ்க் கவிதை உலகில் நல்ல விளைச்சல்களை உண்டாக்கி இருப்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

'வானம்பாடி' குழுவின் தாக்கத்திற்குப் பின்னால் தாக்கட்டங்களில் புதிய போக்குவரை தமதாக்கிக் கொண்ட புதிய கவிஞர்களின் குழாம் ஒன்று ஒரு வாக்கம் பெற்றது.

அதிலும், குறிப்பாக முற்றும் முழுதுமான முற்போக்குச் சிந்தனை நின்று சிந்தித்தவர்களின் கையில் நவீன சூழக பிரக்களுமிக்க ஒரு கலை, இலக்கிய வளர்ச்சி என்று வருபவர். பல ஹடகமாகச் கவிதை பரிமாறப்

மேற்கூறிப்பிட்ட போக்கினை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கவிதைத் தொகுதியாக NCBH வெளியிட்டுள்ள தமிழகக் கவிஞர் ஹெச். ஜி. ரகுவின் 'ஜனகணமன்' திகழ்கிறது.

ஹெச். ஜி. ரகுவில் தமிழகத்து சிறந்த இலக்கியச் சஞ்சிகையான 'தாமரை' யினுராடாக இலக்கிய வளர்ச்சி என்று வருபவர். பல துறைகள் மீதான இவரது

தேடல்—வைக்க விவைதயின் வரலாறு சரியலிசக் கொள்கையின் தாக்கம் நவீன தமிழ்க் கவிதையினைத் தாக்கிய முறை மற்றும் புதுக்கவிதையில் படிமத்தின் பங்கு போன்ற பல விடயங்கள் மீது இவரது பார்வையும் வென்றும் விரிந்துள்ளன. [இதற்கு ஆதாரங்களாக சமீபகாலத் 'தாமரை' இதழ்களில் ஹெ. ஜி. ரகுல் எழுதிவரும் கட்டுரைகள் திகழ்கின்றன].

இத்தகைய தேடலுடன் இவர் கொண்டிருக்கும் தத்துவப் பார்வையின் காரணமாக இவரது கவிதைகள் சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை கருவாக்கியுள்ளன.

காந்தியம் முதற் கொண்டு இன்றைய சினிமா வரையிலான நிகழ்வுகள் மீது இவர் தனது கவிதைப் பார்வையை முன் வைக்கிறார். அதனால் ரகுலின் கவிதைகள் வெறுமனே அழகியல் புலம்பங்களாக அமையாது அழமான சமூக உளர்வுமிக்க படைப்புகளாக மலர்ந்துள்ளன.

இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் காந்திய வகித்த பங்கும் அது இன்று மாற்றம் பெற வேண்டிய அவசியத்தையும் இவர் உணர்கிறார்.

'வண்றி நடப்பதற்கல்ல,... காந்தியின் கைத்தடி இனி நாம் ஒங்கிப் பிடிப்பதற்கு!'

என இனங் காட்டுகிறார்:

தமிழ்க் கருவுகள்— குறிப்பாக தமிழக மக்களின் உணர்வுகளை முழுங்கியத்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் சினிமா ஒரு கலாசாரத்தின் மீதான

நோயாக கானும் பொழுது பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

'பார்வையையே
குருடாக்கும் — இந்த
வெளிச்சங்கள்'

என 'பொய்முலாம் பூசிய பெளர்ணமிகள்' எனும் கவிதையைத் தொடக்கி இடையில்—

'அறிவியல் வெளிச்சத்தில்
ஆவியாய்ப் போன
முட நம்பிக்கைகளுக்கு
பல்லாக்குத் தூக்கும்
படவியாபாரிகள்'

எனத் தொடர்ந்து—

'எங்கள்
கலாச்சாரத் தேவியோ
இப்பொழுது
காலராக் காய்ச்சலில்'

என முடிக்கிறார்;

இவ்வரிகள் முதலாளித்துவ சமூக வெளுசன் கலாசார வடிவம் ஏற்படுத்தியுள்ள சமூகச் சிதைவைக் காட்டுகின்றது.

உலகம் அனு ஆயுதப் போரி ஸைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் பயத்தினைப் போன்று இந்திய தேசியமும் இன்று தனது உள்வட்டத்தில் எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் மத— இனமொழி வெறி கொண்டு வரப் போகும் ஆபத்தினை எண்ணியங்கு கொண்டிருக்கும் நிலையினையும் ரகுல் உணர்ந்துள்ளார்; அதனால் 'ஸ்ரங்குத்தி அழிகி' எனும் கவிதையில் இவ்வாறான வரிகளைச் சொல்கிறார்;

'ராம ஐஞ்ம பூமியா
பாபர் மகுதியா
பட்டி மன்றங்கள்

தெள்ளை மர மனிதன் வெட்டி ஏறியும்
தேங்காய்க் குலைகளாய்
பட்டப் பகலில்
வெட்டி வீழ்த் தப்படும்
மனிதத் தலைகள்'

இவ்வரிகள் இந்திய தேசியத் திற்கு வரப்போகும் ஆபத்தினை உணர்ந்து, வந்துவிட்ட பயங்கரத்தைப் படிமம் செய்கின்றன. (ரகுலின் இவ்வுணர்வுக்கு ஆதாரமாகிறது இவரது இத் தொகுதிக்கான தலைப்பு)

தோழர் ரகுலின் படிமங்கள் வார்க்கும் பண்பில் ஓர் இறுக்கமும் கவித்துவமும் கலந்து சமூகப்படப் பிடிப்புகளாகத் திகழ்கின்றன. (எனது கூற்றினை நிருபணம் செய்கிறார், இத் தொகுதிக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ளன தோழர் பொன்னீலன் அவர்கள்)

இநு கவிதைப் படைப்பாளி கொண்டிருக்க வேண்டிய சொற் சிக்கனத்தின் வீச்சை சாந்தாகு இவர் உள்வாங்கியுள்ளார் என்பது நமக்கு அப் படப்பிடிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. அதனால் தான் இவர் படைத்தனித்துள்ள வைக்கக்களும் இன்றைய தமிழ்க் கவிதை உலகில் எழுதப்படும் பெரும்பான்மையான வைக்கக்கள் போல் அழகியல் தாலாட்டுகளாக அமையாது சமூகத்தில் மளிந்து கிடக்கும் முரண்பாடுகளை பிரகடனப் படுத்தும் படைப்புகளாக ஆக்கம் பெற்றுள்ளன.

இக் கூற்றுக்கு உதாரணங்கள் பின்வரும் மூன்று வைக்கிறன:

'பலன் பார்க்கும்
ஜோசியக்காரன்

கண்டுக்குள் கிடந்தது பசியோடு கிளி'

“கடை நிறையப் பூக்கள் கலி விற்றாள் பூக்காரி பரட்டைத் தலையோடு”

“கைகளில் முறுக்கு பொக்கை வாய்க்கோடு வாக்காளர்கள்”

இவ்வாறாகத் தோழர் ஹெச். ஜி. ரகுலின் ஒவ்வொரு படைப்பும் இந்திய சமூகத்தின் முரண்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் சொல்லுகின்றன. இத்துணை சிறப்புமிக்க படைப்புகள் அடங்கிய தொகுதியில் தொழில், நெறி, மத்தாப்புப் போன்ற கவிதைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஏனெனில் இவற்றில் சில கவிதைகள் பல புதுக்கவிதையாளர் ஏற்க கன வே முன்வைத்த கருத்துக்களை முன்வைகின்றன. வேறு சில கவிதைகள் துணுக்குகளாக வெளிப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான சிற்சில குறைகளைக் கொண்ட சில கவிதைகளை உட்கொண்டிருப்பினும்— கவித்துவமிக்க— கவிதைகளை உலகில் எழுதப்படும் மிக சமூகப் பிரச்சனங்களை நல்ல பல கவிதைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு தொகுதியாக 'ஜன கண மன' தொகுதி நமக்கு கவிதா அனுபவத்தைத் தருவதன் மூலம் ஹெச். ஜி. ரகுல் என்ற ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளை கொண்ட கவிஞரை நமக்குத் தந்துள்ளது என்பது மறுதலிக்க முடியாத கலை, இலக்கிய நிகழ்வாகிறது.

**சோவியத் யூனியனிலிருந்து வெளிவரும்
தமிழ், ஆங்கில நூல்கள், சஞ்சிகைகள்
எம்மிடம் கிடைக்கும்.**

1. தத்துவார்த்த சோஷலிஸ் அரசியல் நூல்கள்
2. உயர் கல்விக்குத் தேவையான வின்ரூன், தொழில் நுட்ப,
அறிவு சார்ந்த படை புத்தகங்கள்.
3. ரளித்துச் சுவைக்கத் தகுந்த தரமான இலக்கிய நூல்கள்:
4. சோவியத் யூனியனை உள்ளும் புறமுமாய் அறிந்து வைக்கத்
தக்கதான் மாதாந்த சஞ்சிகைகள்.

— இவை அனைத்தையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகப் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகளான
டாஸ்ஸ்டாய். மாக்ஸிம கார்க்கி, ஆண்டன் செகாவ் போன்ற
எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் நம்மிடம் உண்டு.

மக்கள் பிரசாராலயம் லிமிட்.
புத்தகசாலை.
15/1, பலாலி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலையைக் :

124, குமரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

36111

எழுத்து, எண்ணம், இயக்கம் - சில சிந்தனைகள்

— பிரேமஜி

இந்தக் கட்டுரையை ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயதானம் பற்றியதாக அடக்க நான் விரும்ப வில்லை. ஆகவே சுட்டுரைக்குரிய கட்டுக்கோப்புக்கள், வரையறுப்புக்குள் இது முடங்கி விடாது சுதந்திரமான எண்ணக் கோலங்களாக விரிகிறது.

எழுத்துக்கு, எண்ணத்துக்கு, இயக்கத்திற்கு ஒரு வரைவிலக்கணம், வரையறுப்பு, பொது விதி இருக்கவேண்டும். இவை காத்திரமானதாக, பயன்பாடுள்ளதாக இருக்க இது தேவைதான். ஆனால் இந்த வரைவிலக்கணங்களும், வரையறுப்புகளும் நியதிகளுமே ஒரு விலங் காக, கமையாக, தடைப் பொறியமைவாக மாறி விடப்படாது. பொதுத் தேவையைப் பொறுத்து இந்த நியமங்கள் பேணப்படும் அதே போதில் இதே தேவையைப் பொறுத்து இவை வளர், விரிவடைய, மாற, மாற்றுப்பெற, சுயமான - கட்டுப்பாடற்ற வெளிப்பாட்டைப் பெற வாம்; பெறவும் வேண்டும்.

இதுபோலத்தான் இலக்கியம், சமூகம், வாழ்வ பற்றிய தத்துவங்கள், சித்தாந்தங்கள், கருத்துருவங்கள் எக்காலத்திற்கும் ஒரே சூத்திரமாக, வாய்ப்பாடாக அமைய முடியாது; அமையவும் கூடாது. இதன் அர்த்தம் பழைய வரையறுப்புகள், சருத்தோன்கள், எண்ணட்டிமங்கள் சைவிட்டபட

வேண்டும் என்பதல்ல; பதிலாக இவை இன்றைய தேவைக்கு ஏற்ப வளர்க்க, மாற்ற, புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும்

பழையவற்றைப் போக்குவது புதியவற்றைப் புஷ்பிப்பது என்ற இந்த இயங்கியல் நிகழ்வின் முழுத் தேவையையும் முழுமையான அர்த்தமும் மனிதப் பெறுமானங்களை, மனித விழுமியங்களை முன்னெடுப்பதாகும், மனித சமுதாயத்தை கலாசாரத்தின் பண்பாட்டின், வாழ்க்கைத் தரமத்தின், சமூக நெறியின் புதிய சிகரங்களுக்கு, தொடுவானத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதாகும்.

இந்த வெளிச்சத்தில் புதிய நிகழ்வுகளை, புதிய மாற்றங்களை, புதிய திருப்பங்களைப் பார்க்கும்போதுதான் அவற்றின் தர்க்க நெறி, வரலாற்று நியதி தென்படுகிறது.

இன்று ஸ்தாபிதமான தத்துவங்கள் - மிகமிக முற்போக்கான, புரட்சிகரமான, வின்ரூன் பூர்வமான தத்துவங்கள்கூட அவற்றின் மாழுல் கட்டுமானங்களை, வரையறுப்புகளை, வரம்புகளை உடைத்துக்கொண்டு வெளிவருகின்றன, பழைய சித்தாந்த முடிவுகள் மாற்றப்படுகின்றன, முன்னைய நடைமுறைகள் அடியோடு. திருத்திய மைக்கப்படுகின்றன

புதிய சித்தனை புஷ்பிதமாக, புதுக்காற்று வீச ஆரம்பித்துள்ளன. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் புதுமைச் சித்தாந்தங்களுக்குக்கூட பொது நியதியாகிறது, பொதுத் தேவையாகிறது. புதிய சமுதாய அமைப்புகள்கூட காலப்போக்கில் ஒரு நிறுவனமாக மாறும்போது ஏற்படும் தேக்கங்களினாலும் ஸ்தம்பிதங்களாலும் மீண்டும் புரட்சிகர மாற்றங்களுக்குட்படும் தேவை தோல்ருகிறது.

இவை அனைத்தும் ஸ்தாபிதமாகிவிட்ட பல கோட்பாடுகளை புதிய அனுபவ வெளிச்சத்தில் மீளாய்வு செய்யவேண்டியதன் அவசியத்தை முன்வைக்கின்றன. சமூக, அரசியல் கருத்துரவுகள் மட்டுமல்ல, இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் இந்த இயல்நெறிக்கு விதிவிலக்காக இருக்க முடியாது.

இவற்றுள் எழுத்தாளனின் நிலை, எழுத்தின நிலைபாடு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. எந்த ஒரு இலக்கியமும், எந்த ஒரு எழுத்தாளனும் அடிப்படையில் வர்க்கச் சார்பு நிலையை எடுப்பதும், ஏதாவதொரு வர்க்கத்தின் பக்கத்தில் கன்னை பிரித்துக் கொள்வதும் வர்க்க பேதமுள்ள சமுதாயத்தில் தவிர்க்கப்பட முடியாத நியதிதான். இந்த வகை மாறால் தத்துவத்தில் பிசகிருக்க முடியாது. ஆனால் இதற்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கும் அதே வேளையில், இதை ஒரு சூத்திரமாகவோ, வர்க்காரித்த பார்வையாகவோ கொள்ளக் கூடாது. அப்படிக் கொள்வது ஆரோக்கியமான சித்தனை வளர்ச்சிக்கு, ஆக்ஷுட்ரவமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகத்தையே ஏற்படுத்தும்.

பாட்டாளி வர்க்க நிலைப்பாட்டை எடுப்பவன்தான் மெய்யான படைப்பாளி, அத்தகைய இலக்கியங்கள் மட்டும்ஹான உண்மையான இலக்கியங்கள் என்ற பத்தாம் பசலித்தனமாகிவிட்ட இலக்கியப் பார்வைகள் கைதுறக்கப்பட வேண்டும்.

இதனால் சரண்டல் சமுகத்தை எதிர்த்த வர்க்கப் போராட்டம், தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி, இவற்றை அடிச்சரடாகக் கொண்ட புரட்சிகரமான, வர்க்கத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளாத ஏராளமான நல்ல எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

என்று அர்த்தமாகாது. உண்மையில் இவை மேலும் வழுப்படுத்தப்பட வேண்டும், கூர்மைப் படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் அதே வேளையில் நல்லிலக்கியங்கள், இலக்கியப் பெறுமதியுள்ள படைப்புகள் எந்தக் கன்னையிலிருந்து வந்தாலும் அவை வரவேற்கப்பட வேண்டும். போற்றப்படவேண்டும் அவற்றின் சமுக இலக்கியப் பெறுமானங்களைச் சமுதாயம் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் பரந்த பண்பு, நல்லதைப் போற்றும் உயர் உளப்பான்கு பவித்திரமாகப் பேணப்படுவதும் விருத்தி செய்யப்படுவதும் ஆரோக்கியமான கலை—இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத முன்தேவையாகும்.

பல அணிகளையும் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களை அல்லது எந்த அணியையும் சேராத நல்ல எழுத்தாளர்களை மதிப்பது, கெளரவிப்பது என்ற மேற் சொன்ன நிலைப்பாடு தர்க்க ரீதியாக எழுத்துச் சுதந்திரம், எழுத்தாளனின் படைப்புச் சுதந்திரம் என்ற கருத்துருவத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது.

எழுத்தாளனுக்கும் இலக்கியத்துக்கும், கலை குனுக்கும் கலைக்கும் சமூகப் பொறுப்பும் கடமைப்பாடும் உண்டு. இந்த அடிப்படை நியதி ஒரு படைப்பாளி - ஒரு கலைஞர் சுயபிரக்களுடனும் பூரண சுதந்திரத்துடனும் நிறைவேற்றிட வேண்டும். எதை எழுதுவது, எப்படி எழுதுவது, என்ன கருப் பொருட்களைக் கையாளவது, என்ன மையக் கருத்தை முன்வைப்பது, ஆகிய இவை அனைத்தும் எழுத்தாளன் மீற முடியாத உரிமைகள், சுதந்திரங்கள். படைப்பாளி விமர்சகனுக்கோ, எந்த ஒரு அதிகார வர்க்கத்திற்கோ, சமுதாயத்

தில் மேலதிகம் வகிக்கும் சக்கிகோ கட்டுப்பட்டவன்லல், அடங்கியவன்லல். அவன் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்க வேண்டியவன். சுயமாகத் தன் படைப்பாற்றலை வெளிப்படுத்த வேண்டியவன். அவன் தர்மத்திற்கு மட்டுமே, தன் சொந்த மனச்சாட்சிக்கு மட்டுமேதான் கட்டுப்பட்டவன்.

இத்தகைய எழுத்தாளனின் படைப்புகளில் முரணான கருத்துக்கள் இருக்கலாம், சில வேளை சமுதாயத்தின் முன்போதலுக்கு சாதகமற்ற சிந்தனைகள் இருக்கலாம். இவற்றை விமர்சக்கட்டும், படைப்பாளிக்குள்ள அதே சர்வ சுதந்திரத்துடன் விமர்சிக்கட்டும். ஆனால் எழுதுவதற்குள்ள, தன் மனச்சாட்சிப் பிரகாரம் தன் கருத்துக்களைப் பூரண சுதந்திரத்துடன் வெளிப்படுத்துவதற்குள்ள உரிமையை யாரும் மறுக்கப்படாது, மறுக்கவும் கூடாது.

ஒரு படைப்பு உயர்த்தா இல்லையா என்பதை, சமுதாயத்தால் ஏற்கப்பட வேண்டுமோ இல்லையா என்பதைச் சமுதாயம் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும், ரசிகர்கள் (மக்கள்) தான் முடிவெடுக்க வேண்டும், காலம்தான் தீர்ப்பாளிக்க வேண்டும். இந்தக்கை காலம் சுதந்திரங்களிடமோ (அவர்கள் யாராக இருந்தாலும்) விமர்சகர்களிடமோ விட்டுவிட முடியாது.

ஏனென்றால் விமர்சகர்களின் இலக்கியக் கோட்பாட்டார்களின், அதிகாரிகளின் கருத்துநிலைகள் மாறும்போது அவர்களின் ‘மதிப்பீடுகளும்’ மாறுகின்றன. கோமோறா முதல் பஸ்டர்நாக் வரையிலான எழுத்தாளர்கள் பற்றிய ‘கணிப்புகள்’ மாறியமை இதற்கு நல்லசாட்சியங்கள்.

செழுமையான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எழுத்தாளரின் படைப்புச் சுதந்திரம் அத்தியா வசமான முன் தேவையாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீதிக்காக, தர்மத்திற்காக உண்மைக்காகப் போராட அதாவது இலக்கியத்தின் ஆத்மாவான இந்த இலட்சியங்களுக்காகப் போராட இது அத்தியாவசியமான தாகும்.

எழுத்துச் சுதந்திரம் துஷ் பிரயோகம் செய்யப்பட்டால், கெடுதியான கருத்துக்கள் எழுத்துச் சுதந்திரத்தின் பேரில் முன் வைக்கப்பட்டால் அவற்றை நல்ல கருத்துக்கள், உயர்ந்த கருத்துக்கள் மூலம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமேதவிர எதேச்சாதிராக முறைகளைக் கொண்டல்ல.

எதேச்சாதிகாரம் எந்தச் சமூக அமைப்பின் பேரில் செயற் பட்டாலும் அது இலக்கியவளர்ச்சியின் எதிரி, சமூக சிந்தனையின் சத்துராதி.

'எனக்கு எழுதுவது என்பது உயிர்வாழ சுவாசிப்பது போன்றது' என்றார் ரொமெயின் ஹோலத்து. எழுத்தாளருக்குச் சுதந்திரம் என்பது வாழ்வது போன்றது, இலக்கியத்திற்கு ஜீவிட்டது போன்றது.

எழுத்துச் சுதந்திரம் என்ற இந்த நிலை தர்க்க ரீதியாகவே கருத்துப் பன்மைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. வரலாற்றின் ஒவ்வொரு கட்டடத்திலும் ஏதாவதொரு கருத்து மேலாதிக்கம் செலுத்துவதாக இருக்கலாம். எந்த வர்க்கம் சமுதாயத்தில் மேலாதி க்கு மேல் அமைத்துக் கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

சமூகத்தால், அரசியல் உலகால் இன்று ஏற்படும் இந்தக் கருத்துப்பன்மை என்ற கோட்டாடு இலக்கியக் களத்திற்கு

ரூக் கருத்துக்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. எதிர் எதிர் வர்க்கங்களுக்கு இடையில் மீண்டுமல்ல, ஒரே வர்க்கத்திற்குள்ளேயே எதிரான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் வர்க்க வார்ப்பி விருந்து மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு மனிதனும் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கிறான், பிரச்சினைகளைச் சுயமாக அனுகூ கிறான். இது இயல்பு, மானுடத்தில் இயல்பு. அதுவே சிந்தனை ஜீவிகளால் எழுத்தாளர்களுக்கு, கலைஞர்களுக்கு மத்தியில் பல்வேறு கருத்துரவுகள் இருப்பது தவிர்க்கப்பட முடியாதது, தவிர்க்கப்படக் கூடாதது. ஏனென்றால் பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு மத்தியிலிருந்து தான் நல்ல கருத்து முகிழு முடியும். ஆகவேதான் சுதந்திரமாக வும் ஆக்க பூர்வமாகவும், சிந்தியுங்கள் என்ற வெளினின் அழைப்பைச் செயற் படுத்துவதற்கு கருத்துப் பன்மை அவசியமாகிறது. ஆனால் இந்தக் கருத்துப் பன்மை கருத்துக்கும் குழறுப்பத்துக்கும், தேவையற்ற கருத்துச் சண்டைக்கும் இட்டுச் செலவுதாக இராமல் உயர்ந்த— மேலும் உயர்ந்த கருத்துக்களின் தேடலுக்கான சமுதாயத்தின் கூட்டு முயற்சிக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

கருத்துப்பன்மை தனியல் பாகவே இன்னொரு நிலைக்குச் செல்கிறது. பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள், கோட்டாடுகளை வரித்துக் கொண்டவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் மதிப்பது, பரஸ்பரம் நல்லெண்ணத்தை, நல் லுறவை நல்லி சைவை, ஆத்மார்த்தபூர்வமான ஒத்துழைப்பை வளர்த்துக்கொள்வது அவசியம்.

இந்த ஒத்துழைப்பு தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்களுக்கு இடையில் மட்டுமல்ல, எழுத்தாளர்— கலைஞர் களின் நிறுவனங்களுக்கு இடையிலும் வியாபிதமுறை வேண்டும். தனித்தனி இலக்கியக்காரர்கள் இலக்கியம்பற்றி, சமூகம்பற்றி, அரசியல் பற்றி தத்தும் சொந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கட்டும்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழை இனக்கக்கூடிய பொதுப்பரப்புகளில் ஒன்றுபட்டும். அதே போல எழுத்தாளர் ஸ்தானங்கள் இலக்கியம் பற்றி, சமூகம் பற்றி, அரசியல் பற்றி தத்தும் சொந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கட்டும்: தம் சொந்த இலட்சியங்களை அடைய, இலக்கிகளை ஏட்ட, வேலைத் திட்டங்களைச் செயற்பட்டும். ஆனால் அதே வேளையில் பொது நோக்கங்களுக்காக, பொது நலன்களுக்காக, பொதுத் தேவைகளுக்காக புரிந்துணர்வுடன் ஒன்று பட்டுச் செயற்பட்டும். பிரிக்கும் கரங்களுக்குள்ளே அல்ல, ஒன்று படுத்தும் காரணி நகர்க்கு முதன்மை அளிக்கட்டும். ஆகவேதான் எழுத்தாளர்களின்தும், இலக்கியக் காரர்களின்தும், இலக்கிய ஆர்வலர்களின்தும் அமைப்புகள், சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் பெருக்கட்டும். அப்போது இலக்கியச் செயற்பாடுகள் நிச்சயம் அதிகரிக்கும். இது ஆரோக்கியமானது. ஆனால் இதற்காகப் போட்டிகள், பூசல்கள், சச்சரவுகள் காழப்புணர்வுகள் அதிகரிக்கத் தேவையில்லை.

எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய அமைப்புகள் சுதந்திரமாகச் செயற்படுவதும் ஒத்துழைப்பதும் சில பொதுப் பண்புகளைக் கோரி நிற்கின்றன. உயர்ந்தபடச் சகிப்புத்தன்மை, மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கிடைக்க சில வேளைகளில் கண்டனங்களையும் மதிக்கும் மனப்பக்குவம், ஜனநாயகப் பண்பு, பரஸ்பரம் கௌரவித்தல், விடுதல் கொடுத்தல், இன்னிசைவான உறவு ஆசியனவே இவை.

இந்த ஆரோக்கிய மான நிலையை ஏற்படுத்த ஓரளவு சித்தாந்த சகவாழ்வு அவசியமாகிறது. இங்கு வர்க்க சமரசத்தைப்பற்றி யாரும் பேசவில்லை. சரண்டல் வர்க்கத்திற்கும் சரண்டப்படும் வர்க்கத்திற்குமிடையில் வர்க்க சமரசம் மட்டுமல்ல, சித்தாந்த சமரசமும் கூட இருக்க முடியாது. சரண்டல்வர்க்கத்திற்கு தமிழை, தமதுஆத்மாவை வாடகைக்கு விடும் ஒரு சில எழுத்தாளர்கள் இருக்கலாம், ஆனால் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பக்கத்தில் அணிவகுத்து நிற்காவிட்டாலும் கூட சில பழைய வாரதக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கட்டும். ஆனால் அதே வேளையில் பொது நோக்கங்களுக்காக, பொது நலன்களுக்காக, பொதுத் தேவைகளுக்காக புரிந்துணர்வுடன் ஒன்று பட்டுச் செயற்பட்டும். பிரிக்கும் ஆல்ல, மாறாக நண்பர்கள்,

ஆத்மார்த்த நண்பர்கள். ஏனென்றால் இவர்கள் இலக்கியத்தை நேசிப்பவர்கள், கலையை நேசிப்பவர்கள். இவர்களுடன் நிச்சயமாக சித்தாந்த சகஜ்வனம் அவசியம். இவர்களின் கருத்துக்களில் சிலவற்றுடன் நாம் இம்போதைக்கு உடன்படாவிட்டாலும் அவை சரியானவையாக இருக்கலாம். பின்னர் அனுபவத்தில் அவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வும் செய்யலாம். அதேபோல் எமது கருத்துக்கள் பலவற்றுடன் அவர்கள் இப்போதைக்கு உடன்படாதிருக்கலாம். ஆனால் எமது கருத்துக்கள் சரியானவையாக இருக்கும்படச்சத்தில், உயர்ந்தவையாக இருக்கும் படச்சத்தில் நாளைக்கு அவர்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த நிலை உருவாக ஒருவரை ஒருவர்மதிக்கவேண்டும். ஒருவர் கருத்துக்கு மற்ற வர் மதிப்பளிக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் கற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

இது பிற்கொரு நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. நாம் ஏற்றுள்ள தத்துவங்களோ அல்லது மற்றவர்கள் வரித்துக்கொண்டுள்ள தத்துவங்களோ வெறும் ஏட்டுச் சரக்காய்கள் அல்ல, மனனம் செய்து ஒப்புவிப்பதற்கான வாய்ப்பாடுகள் அல்ல. கவஸமுடித்தனமாகக் கடைப்பிடிப்பதற்கான வறட்டுச் சுத்திரங்கள் அல்ல. உண்மையில் நாமோ அல்லது பிறரோ ஒரு புதுவித அடிமைத் தனத்திற்கு — சித்தாந்த அடிமைத்தனத்திற்கு — ஆராகப்படாது. ஏனெனில் சித்தாந்தம் தேங்கிப்போவதில்லை, வாழ்வு ஸ்தம்பிப்பதில்லை. அது வளர்கிறது, மாறுகிறது. சித்தாந்தங்களும் இந்தப் பொது விதிக்குப்பட்டனவேயே, வாழ்வின் எஜமானனாக இருக்கவேண்டிய மனிதன் சித-

தாந்தத்தின் எஜமானனமாகவு இருக்க வேண்டும். இதுதான் புதிய சிந்தனை — புதிய அரசியல் சிந்தனை. முதலாவது சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கவேண்டும். இரண்டாவது, ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்திக்கவேண்டும். முன்றாவது, புதிய அனுகுமுறைகளுடன் முழுமையாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

இலக்கிய உலகில் இந்த புதிய சிந்தனையின் ஓளியைப் பாய்ச்சி சில தரிசனங்களைப் பார்க்கலாம்.

ஒன்று: இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கம் முக்கியமானதா உருவும் முக்கியமானதா என்பது.

இலக்கியங்கள் எல்லாம், உயர்ந்த இலக்கியங்கள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு செய்தியைச் சொல்லுபவையாகவே உள்ளன. கம்பநாட்டாள்வானின் இராமாயணம் முதல் இளங்கோ அடிகளின் சிலப்பதிகாரம்வரை, கார்க்கியின் அன்னை முதல் பாஞ்சாலி சபதம் வரை எல்லா நல்லிலக்கியங்களிலும் இது பொதுப்பண்பாக மினிர்கிறது. ஆனால் இவை இவற்றின் உள்ளடக்கத்தை தால் மட்டும் உயர்ந்து நிற்கவில்லை. அதியற்புதமான உருங்க சீழிப்பும் இவற்றிற்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளன. இவை இரண்டுமே (உள்ளடக்கம் — உருவம்) இவற்றின் மகோண்னத்துவத்தின் அடிக்கற்கள். இவை ஒன்றை ஒன்று நிராகரிப்பதில்லை. மாறாக ஒன்றுக்கு ஒன்று உறுதுவனையானவை. ஒன்று ஆத்மா, மற்றது உடல். உன்னதமான ஆத்மா மட்டும் போதாது. அந்த உன்னதமான ஆத்மா உறையும் உடலும் உன்னதமானதாக இருக்கவேண்டும், அப்போது தான் இலக்கியம் அதன் சமூக கடமையை, வரலாற்றுப்பணியை நிறைவு செய்யும் கருவியாக முடியும்.

இரண்டாவது: பழமையும் புதுமையும் பற்றியது. பழைய வற்றை, காலாவதியாகிவிட்ட வற்றை, பழைய சமூக அமைப்பை அப்படியே பேண விரும்புவர்களுக்கும் புதிய சமூகம் அமைப்பை ஜனிக்கச் செய்ய விழைப்பவர்களுக்குமிடையில் நின்டாட்டம், உக்கிரமானபோராட்டம் காலாகாலமாக நடந்து திருக்கிறது. காலத்துக்கொவல்வாதவை, காலத்தின் ஒட்டத்தைத்தடுத்து நிற்பவை நிச்சயம் தகர்க்கப்படவேண்டும். புதியன் புகவேண்டும். இதில் இருக்கும் இலக்கியம் உண்மையில் மானுடத்தின் குரலையே ஒளிக்கி விடுவதில்லை. பிற்போக்கான வையாகிவிடுவதில்லை. அவை ஒழிக்கப்படவேண்டியவை அல்ல. அதேபோலப் புதியனவெல்லாம் முற்போக்கானவையாகி விடுவதில்லை, நல்லவையாகி விடுவதில்லை. ஆக வரவேற்கப்படவேண்டியவை அல்ல. மார்க்ஷிஸத்தை காலாகாலமாக வரும் மனித அறிவின் ஒட்டு மொத்தம் என்றார் லெனின், இந்த மனித அறிவு தன்னுள் ஒப்பிரிய விழுமியங்களைக் கொண்டுள்ளது, நிகரற்ற பெறு மானங்கள் கொண்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் கையேற்கப்படவேண்டும். நல்லதனைத்தும் வாழுவேண்டும். அதேவேளையில் புதியனவற்றுள்ள உள்ள தப்பானவை, சமூகச் சீர்கேடானவை (தனிநபர் வழிபாடு முதல் அரசியல் எதேச்சாதிகாரம் வரை) ஒழிக்கப்படவேண்டும். பழமையிலும் புதுமையிலுமின்னள மானுடப் பேறுமானங்கள், ஜனநாயகப் பண்புகள், சீரான வாழ்க்கை முறைகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும்.

இலக்கியத்திற்கும், இலக்கியமரபுகளுக்கும் இது பொருந்தும்,

மூன்றாவது: இனத் தேவைகளில், தேசியத் தேவைகளில்

மானுடத் தேவைகளில் எதற்கும் தலிடம் அளிப்பது என்பது. இன்ததையும் தேசத்தையும் பழைய சமூக அமைப்பை அப்படியே பேண விரும்புவர்களுக்கும் புதிய சமூகம் அமைப்பை ஜனிக்கச் செய்ய விழைப்பவர்களுக்குமிடையில் ஒன்றைப் பிரிக்க முடியாது, ஒரு இனம் ஒடுக்கப்படும்போது அங்கு அந்த இனம் மட்டுமல்ல, முழுத் தேசமுமே, முழு மானுடமுமே ஒடுக்கப்படுகிறது. தேசம் நசியும்போது இனம் மானுடம் அழியும்போது இனமும் தேசமும் பாழாகிறது. ஆக, இனத்தின் உரிமைக்காக்கருவைகாடுக்கும் இலக்கியம் உண்மையில் மானுடத்தின் குரலையே ஒளிக்கி விடுவதில்லை. பிற்போக்கான வையாகிவிடுவதில்லை. அவை ஒழிக்கப்படவேண்டியவை அல்ல. அதேபோலப் புதியனவெல்லாம் முற்போக்கானவையாகி விடுவதில்லை, நல்லவையாகி விடுவதில்லை. ஆக வரவேற்கப்படவேண்டியவை அல்ல. மார்க்ஷிஸத்தை காலாகாலமாக வரும் மனித அறிவின் ஒட்டு மொத்தம் என்றார் லெனின், இந்த மனித அறிவு தன்னுள் ஒப்பிரிய விழுமியங்களைக் கொண்டுள்ளது, நிகரற்ற பெறு மானங்கள் கொண்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் கையேற்கப்படவேண்டும். நல்லதனைத்தும் வாழுவேண்டும். அதேவேளையில் புதியனவற்றுள்ள உள்ள தப்பானவை, சமூகச் சீர்கேடானவை (தனிநபர் வழிபாடு முதல் அரசியல் எதேச்சாதிகாரம் வரை) ஒழிக்கப்படவேண்டும். பழமையிலும் புதுமையிலுமின்னள மானுடப் பேறுமானங்கள், ஜனநாயகப் பண்புகள், சீரான வாழ்க்கை முறைகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும்.

நான்காவது: வர்க்கம் போராட்டமும். இது பற்றிய பிரஸ்தாபம்தான் பெருவாரி எழுத்தாளர்களை, ஜனங்களைப் பிரித்து நிற்கிறது, வர்க்கப் பர்க்க முரண்பாடுள்ள ஒரு சமூதாயத்தில் வர்க்க நிலைப்பாடும் வர்க்கப் போராட்டமும் தவிர்க்கப்பட முடியாதவை. ஒடுக்கப்படும் வர்க்கம் ஒடுக்கும் வர்க்கத்தைக் கூட்டுத்திற்காக, சமத்துவத்திற்காக, சுகோதாரத்துவத்திற்காகவே குரல் தருகிறது. அனுபவம், போராட்ட அனுபவம் அதை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

அனால்காவது: வர்க்கம் போராட்டமும். இது பற்றிய பிரஸ்தாபம்தான் பெருவாரி எழுத்தாளர்களை, ஜனங்களைப் பிரித்தும் சுதந்திரத்திற்காக. சமத்துவத்திற்காக, சுகோதாரத்துவத்திற்காகவே குரல் தருகிறது. ஆக, இனத்தின் குரல் எழுத்தும் சுதந்திரத்திற்காக, சமத்துவத்திற்காகவே குரல் தருகிறது. அனுபவம், போராட்ட அனுபவம் அதை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

முன்னெனய வீச்சைச் சற்றுத்த ஸர்த்தி மானுடத்தை — மானுட இன்தைக் காக்கும் பணி க்கு முதன்மை முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. சர்வாதிகாரத்தை, எதேச் சாதிகாரத்தை, அகற்ற, தவிர்க்க ஜனநாயகப் போராட்டத்திற்கும், ஜனநாயக சக்திகளின் ஜக்கியத் திற்கும் அது முதலிடம் தருகிறது. தேசிய, தேசிய இன ஒடுக்குமுறை களை எதிர்த்த போராட்டம் நடக்கும் இடங்களில் அது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு வழி விட்டு நிற்கிறது. மானுடப் பெறுமானங்கள், மனித மதிப்புகள், மானுடத்துவப் பொதுத் தேவைகள் காக்கப்படும் தேவை அவசியமாகும் போது அது இவற்றிற்கு முன்னுரிமை வழங்குகிறது. ஆக, காலத்தின் தேவையைப் பொறுத்து வர்க்க நிலைபாடுகள் வறட்டுத்தனமாகத் தினிக்கப்படாமல் பொதுத் தேவைகள் முன் வைக்கப்படுவதும், இவற்றிற்காக எல்லாச் சமூக - அரசியல் இலக்கிய சக்திகள் ஜக்கியப்படுவதும், இன்று சாத்தியமாகியுள்ளது. எனவேதான் பொதுத் தேவைகள் முகிழும் இடங்களில் வர்க்கப்பார்வை, வர்க்க நிலைபாடு ஆரோக்கியமான சக்திகளை தொடர்ந்தும் பிரித்து வைக்கத் தேவையில்லை.

இந்த கோட்பாட்டு நிலை அல்லது புதிய அரசியல் சித்தனை மார்க்ஸிஸ்ட் குள் மார்க்ஸிஸ்ட் அல்லாதவர்கள், மார்க்ஸியத்தை ஏற்கும் எழுத்தாளர்கள், அதை ஏற்காத எழுத்தாளர்களுக்கு மிடையிலான உறவு காஞ்கு மிடையிலான உறவுகளுக்கும் இடைச் செயற்பாடுகளுக்கும் முற்றிலும் பொருந்தும்.

எழுத்தாளர்களை அண்மைக் காலத்தில் பிரித்துநிற்கும் காரணி களுள் ஒன்றாக ஒரு புறம் படைப் பாளிகளுக்கும் மறுபறும் விமர்ச்கர்கள் ஆய்வறிவாளிக்கும் இடையிலான ஆரோக்கியமற்ற உறவு தலைதுருக்கியுள்ளது. உண்மையில் இது பிரச்சினையே அல்ல. படைப்பாளிக்கும் விமர்சகள் ஆய்வறிவாளிக்கும் இடையில் அடிப்படை முரண் பாடு எதுவும் இல்லை. அப்படி சில இரண்டாம் பட்ச முரண் நிலைகள் உதித்தாலும் அவை நேசபூர்வமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டியவை. படைப்பாளி விமர்சனர்களுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்குமோ கட்டுப்பட்டவன்ல்லை. அவன் எவருக்குமே பயப்படத் தேவையில்லை. அவன் விமர்சனர்கள் பற்றிய பிரக்ஞையே இல்லாமல், தனது படைப்பு தனது மக்கள் பற்றிய ஒரே பிரக்ஞையுடன் தன் படைப்புகளை சிருஷ்டிக்க வேண்டியவன். தனது படைப்புகளின் உள்ளடக்கத்தை, உருவு அமைப்பைத் தீர்மானிப்பதில் அவன் யாரிடமும் அனுமதி பெறத் தேவையில்லை - நந்சான்று பெறத் தேவையில்லை. அவன் சுயமாகவும், சர்வ சுதந்திரத்துடனும், ஆனால் இதயத்தாய்மையுடனும் ஆத்ம சுதந்தியுடனும் தனது படைப்புகளை ஆகவேண்டியவன்.

அதேபோல விமர்சகனும் யாருக்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை, யாருக்கும் இசைந்து போகத் தேவையில்லை, ஒரு இலக்கியப் படைப்புப் பற்றி, அதன் உள்ளடக்கம் - உருவப் பெறுமானங்கள் பற்றி சர்வ சுதந்திரத்துடனும் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டவன். அவனது நோக்கம் இலக்கியத்தின் தரத்தை உயர்த்துவது, உள்ளடக்கத்திற்கு வலுவூட்டுவது, திறமை அது எங்கிருந்தாலும் - எந்த அணியில் இருந்தாலும் அதை இனம்கண்டு அதன் பூரண மலர்ச்சிக்குத் துணை நிற்பது, எழுத்தாளனதும் அதே போல வாசகனினதும் அறிவுப் பரப்பை விசாலிக்கச் செய்வது,

படைப்பாளி பெரும்பாலும் உணர்வஜீவி. விமர்சகனோ அடிப்படையில் அறி வஜீவி. இந்த இரண்டு நிலையும் முரணான தல்ல. மாறாக ஒன்றுக்கொன்று உடன்பாடானது, உறுதுணையானது. மானுடத்தின் அகஉலகைத் தரிசிக்கப் படைப்பாளி உதவுகிறான். மனிதவாழ்வின் சிக்கல்களை, பிரச்சினைகளை, தீர்வுமார்க்கங்களை அறிய விமர்சகன் உதவுகிறான். இதில் பெரிதுசிறிது என்பதற்கிடமில்லை. இருசாராரும் சமுதாயப் பணியில் - இலக்கியப்பணியின் இருவேறு கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

ஆனால் எவ்வாறு படைப்பிலக்கியம் தனிப்பட்ட கோபதாபங்களை, குரோதங்களைக்கணக்குத் தீர்க்கப் பயன்படுத்தப்படாதோ அதேபோல விமர்சனமும் கோஷ்டி நோக்கங்களுக்காக, தனிப்பட்ட குரோத விரோதங்களுக்காக உபயோகிக்கப்படக்கூடாது. இலக்கியத்தைப் போலவே விமர்சனக் கலையும் தர்மம், நேர்மை, சத்தியம் என்ற பண்புகளை பவித்திரமாகப் பேணவேண்டும். நடு நிலைப் பண்புதனிப்பட்ட குரோதங்கள், காழ்ப்புகள் அற்ற) பேணப்படுவது அவசியம். இந்த நல்லிலக்கியப் பண்புகள் பேணப்பட்டால் இந்தச் சச்சரவுகளுக்கு, முரண்பாடுகளுக்கு இடமிருக்காது

ஒட்டுமொத்தமாக, முக்கியமானது, பிரதானமானது, முதன்மையானது மனிதப் பெறுமானங்களாகும். மனித விழுமியங்களாகும், மானுடத்தின் வாழ்வும் வெற்றியுமாகும்.

இந்த மானுடப் பதாகை, மனிதத்துவ வாதம் எல்லா நல்ல எழுத்தாளர்களினதும் கலைஞர்களினதும், மனிதர்களினதும் பொதுத் துவஜமாக - பொதுப் பதாகையாக மாறலாம், மாறவேண்டும்.

காடு

— விவேக

ஆம் மனதில் வேறுள்ளிட்ட அடர்ந்த காடுகள் அங்கே அவை அடிக்கடி உன்னை நினைவுட்டும்.

அந்த —
மரங்கெடிகள்
மலர்கள் அனைத்திலும்
என் காதலில் பதிவு

என் உச்சி முகர்தலின்
சுகானுபவமாக
காட்டு மண்ணின்
சுகந்தம்.

உன்னிலிருந்து
பிரித்துப்பார்க்க முடியாத
ஒர் நேசப் பிணைப்பு

ஞாபகங்களை வாழவைத்த
அவற்றிற்கு நன்றி கூறி
மௌனத்தை முடித்துக்கொள்.
மீண்டும் ஒருமுறை
பேசிக்கொள்வோம்,

தாமதத்தை தவிர்த்துக்கொள்
பின்னால் வருந்த நேரும்
நிமிஷங்களின் கரைவும்
இடை வேளையின்
இடைவெளியும்
எனக்கு மட்டுமே புரியும்.

சோவியத் யூனியனில் தமிழ் ஆராய்ச்சி

கே. நிலகண்டன்

இந்திய மொழிகளின் பாலும், இந்தியக் கலை, கலாசாரத்தின்பாலும் சோவியத் யூனியன் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருவதை நாம் அறிவோம். இதில் தமிழ் ஆராய்ச்சி முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. தமிழ் ஏழுத்தாளர்கள் பலரின் படைப்புகள் ரஸ்ய மொழியிலும் இதர சோவியத் மொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

சோவியத் நாடு முழுவதிலும் பாரதி நூற்றாண்டு விழா மாபெ
ரும் அளவில் கொன்டாடப்பட்டது. மாஸ்கோ அரசினர் பல்கலைக்கு
கழகத்தின் ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகள் ஆய்வுக் கழகத்தில் தமிழ்மாழி
கற்பிக்கப்படுகிறது. நெடு நாட்களுக்கு முன்பே தமிழ்-ரஷ்ய, ரஸ்ய-
தமிழ் அகராதிகள் வெளியிடப்பட்டன. காலனுசென்ற சோவியத்
தமிழறிஞர் டாக்டர் ருதின் அவர்கள் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு ஆற்றிய
பங்குப் பணியை தமிழ் நாடும், உலகமும் நன்கறியும். மாஸ்கோ
வாணோலி நாள் தோறும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை ஒல்பரப்பி வருகிறது.
மாஸ்கோவின் முன்னேற்றப் பதிப்பகம். ராதுகா பதிப்பகம் ஆகியவை
தமிழில் வெளியிடும் நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்று விளங்கு
கின்றன.

தமது வாழ்க்கையை தமிழ் மொழிக்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ள சோவியத் தமிழறிஞர் டாக்டர் அலெக்சாந்தர் துபியான்ஸ்கி தற்போது தமிழகம் வந்திருக்கிறார். தமது ஆய்வுப் பணிகளைத் தொடர சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு அவர் வந்திருக்கிறார். சோவியத் யூனியனில் நிகழ்ந்து வரும் தமிழ் ஆய்வுப் பணிகள் குறித்து அவர் அளித்த பேட்டி வருமாறு;

‘196 -ல் தான் நான் முதலில் தமிழ் பயில ஆரம்பித்தேன். தமிழ்ப் பக்திக் கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியத் தத்துவம் பற்றி இவர் ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார். அங்கு பயின்ற பிறகு 1970ல் இவர் பிளச்.டி வகுப்பில் சேர்ந்தார். பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை ஆராய்வது என்று முடிவுசெய்தார். ‘எனது ஆய்வுரைக்கு அகநானாறு இலக்கியத்தை குறிப்பாக மூல்லைத் திணையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன். தமிழர்களின் கலாசாரப் பின்னணியுடனும், சடங்கு களுடனும், புராண வாழ்க்கையுடனும் இலக்கியத்துக்குள் உறவை நான் ஆய்வு செய்தேன். பழந்தமிழ்ப் படல்களின் சடங்கு மற்றும் புராண இலக்கிய வேர்கள் என்ற தலைப்பில் அண்மையில் நான் எழுதிவெளி வந்துள்ள நூலில் இந்தக் கருத்தைவிளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன்’

எனது தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு மறைந்த டாக்டர் ருதின் அவர்கள் பேருதலி புரிந்தார். அவரிடத்திலும் நான் சிறிது காலம் பயின்றேன். எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களுடனும் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடனும் அதிக ஒத்துழைப்பு வளர்ந்து நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

‘தமிழ்த் தென்றலை சுவாசிப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் இங்கு தங்கியிருக்கும்போது எனது பேச்சுத் தமிழ் ஆற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறன்’ எனத் தனது தமிழ்வருகை குறித்து டாக்டர் துபியான்ஸ்கி கூறினார்.

(மாஸ்கோவில்) எனக்கு மொழி பெயர்ப்பாளராக இருந்து பேருதவி புரிந்தவர் இவர். — டொமினிக் ஜீவா.

நானும் எனது நாவல்களும்

செங்கை ஆழியான்

ஆக்கவிலக்கியங்கள் பொதுவாக இரு பண்புகளைக் கொண்டனவாக அமைந்திருக்கின்றன வென இலக்கிய விமர்சகர்கள் கணிப்பார். சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுள் நின்று, கலாசாரம், விழுமியங்கள் என்பனவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டு, ஆக்கப்படுவன. ஒரு வகை சமூகக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விலகும் வேட்கையோடு கதாமாந்தர்களைப் படைத்து ஆக்கப்படுவன இன்னொரு வகையானவே. முன்னவை சமூகவாழ்க்கை எப்படியிருக்கிறது என்பதை யதார்த்தமாக விரிப்பன. பின்னவை சமூக வாழ்க்கை இப்படியிருக்கவேண்டுமெனது இலட்சியம் பேசுவன. எனது நாவலான ‘வாடைக்காற்று’ முன்வகையினதாக அமைந்ததால் தான், திரைப்படமாக்கத் தக்க கதையென நாடகக் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் முடிவுசெய்தார் போலும்.

அவர் என்னைத்தேடிச்
செட்டிகுளம் வந்தார்.

‘தங்களது அபூர்வப் படைப் பான (நான் சொல்லவில்லை) வாடைக்காற்று நா வலை து திரைப்படமாக்கும் உரிமை எங்கள் சந்திரோதயா பிலிம்ஸ்கிற குத் தரவேண்டும், நாவலின் கதைக்கும், பாத்திரங்களுக்கும் ஊறு விளைவிக்காத விதத்தில் படமாக்கித் தருவேன்.’ என்றார் ரகுநாதன். ‘அவ்வேளை செம்பி யன் செல்லவனும் அங்கு கூட என்னுடன் இருந்தார்.

18

வாடைக்காற்றின் திரைக் கதை வசனத்தைச் செம்பியன் செல்வன் எழுதினார். நான் அவற்றினைப் பார்வையிட்டு, எனது நாவலில் இடம்பெற்ற சம்பாசனைகளை இடையில் பொருத்தமாகச் சேர்த்தேன். ‘திரைக் கதை வசனம்’ என்று அந்தப் பிரதியைச் சொல்வது மூம், திரைப்படத்தின் ஒவ்வொரு காட்சியையும், அமைப்பையும் இயல்பான் பாத்திர அசைவையும் தத்துப்பமாகச் சித்தி ரித்த, அந்தபுதமான ‘ஸ்கிரிப்ட்’ ஆக அதனைச் செம்பியன் செல்வன் தயாரித்திருந்தார். இந்த ‘ஸ்கிரிப்ட்’-னின்படி தயாரிக்கில் இயக்குநருக்கு அவ்வளவு பாரிய வேலை இல்லை எனலாம்.

திரைக்கதை வசனம் ரகு நாதனிடம் கையளிக்கப்பட்டது. திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத் திடம் அனுமதிக்காக விண்ணப் பிக்கப்பட்டது. அப்படத்தின் தயாரிப்பாளர்களை ரகுநாதன் இருவரைத் தேடிப்பிடித்தார். நடிகைகளை ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார். கலையரசு சொர்ணனிங்கம் அப்படத்தில் ‘பொன்னுக் கிழவராக நடிப்பதாகவிருந்தார்.

இருந்தாற்போல ஒருநாள் ‘கமலாலயம் மூவில்’ என்ற படக் கம்பனியின் உரிமையாளர் ஏ, சிவநாதன், மற்றவர் அக் கம்பனியின் இன்னோர் உரிமையாளரான பொ. சிவசுப்பிரமணியம்.

‘திரைப்படக் கூட்டுத்தாப நம் உங்களுடைய வாடைக்காற்று ஸ்கிறிப்ட்டிற்கு ‘ஏ’ கிறேட் இட்டுள்ளது. இதுவரை தங்களுக்கு வந்த எல்லா ஸ்கிரிப்ட்டிலும் பார்க்கச் சிறந்த தென்ப் பாராட்டியுள்ளது. கூட்டுத்தாபனம் முழுக்க இதுவே கதை, நிச்சயம் நீங்கள் பெருமைப்படலாம்.’ என ரகுநாதன் அறிவித்தார்.

‘அப்பெருமை செம்பியனுக்குரியது,’ என்றேன்,

கலாலய மூவில் சிவதாசன், தான் வாடைக்காற்றினைத் தயாரிப்பதாகக் கூறி னார். ரகு னாதன் கதாநாயகனாக நடிக்க இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அதனால் என்னுடன் கதைக்காக புதிய ஒர் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். ரகுநாதன் முன்னிலையில் செய்து கொண்டோம்.

ஆறுமாதங்கள்கழிந்தன. ரகு நாதனின் கவலைக்குரிய கடிதம் வந்தது. அதில் ‘கமலாலயம் பிலிம்சாருக்கு வழங்கவேண்டாமென எழுதியிருந்தார்.’ பின் னர்தான் எனக்குக் காரணம் புரிந்தது. வாடைக்காஸ்ற்றின் கதாபாத்திரங்கள் தெரிவில் ரகு நாதன் விலக்கப்பட்ட சங்கதி. என்னால் எதுவும் செய்ய முடிய வில்லை.

கமலாலயம் மூவிசாரே படமாக்கினர். ஏ, இ. மனோகரன், சந்திரகால, இந்திரகுமார், கே. எஸ். பாலச்சந்திரன், ஆனந்தராணி, ஜவாகார் போன்ற நடிகர்கள் நடித்தனர். படம் பேசாலையில் படமாக்கப்பட்டது,

படம் திரையிடப்பட்டபோது, கதை: செங்கை ஆழியான். திரைக் கதை: கே.எம். வாசகர், வசனம்: செம்பியன் செல்வன் என அதில் இடப்பட்டிருந்தது. வானோலி நாடகத் தயாரிப்பில் அக்கால கட்டடத்தில் கே. எம். வாசகர் புகழ் பெற்றிருந்தார். ‘ஏ’ தகு தீபெற்ற திரைக்கதைக்கு அவர் பெயர் செருகப்பட்டதைப் பெரும் சந்தர்ப்பமாகக் கருதுவோம்.

ஈழுத்துத் திரைப்பட வரலாற்றில், குறிப்பாகத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் வாடைக்

காற்று பெரிதும் வித்தியாசமான படமாக அமைந்தது. பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றது. இலங்கையில் பல தடவைகள் திரைப்பட விழாக்களில் கலைஞர்களுக்குக் காட்டப்பட்டது.

அவ்வேளை இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குத் தனது நாடகக் கம்பனியிடன் வந்திருந்ததே தனினிந்தியத் திரைப்படநடிகர் ‘மேஜர் சந்தரராஜன்’ இந்தத் திரைப்படத்தினைக் கொழும் பில் பார்க்க நேர்ந்தது. அவர்யாழ்ப்பானம் வந்திருந்தபோது என்னைச் சந்திக்க வேண்டுமென விருப்பம் தெரிவித்திருந்தார், அவரைச் சென்று சந்தித்தேன். ‘வாடைக்காற்றினை’த் தான் இந்தியாவில் மீண்டும் தயாரிக்க முயலப்போவதாகக் கூறினார், அந்தப் புதகத்தில் ஒரு பிரதி தருமாறு கேட்டுக்கொண்டார். கதையையும், திரைப்படத்தை யும் பாராட்டினார். 17 - 10 - 79-ல் உடுக்கம்பால விகாராதிபதி வணக்கத்திற்குரிய எம். ரத்னவன்ஸ் தேரோவிடமிருந்து எனக்கொரு கடிதம் வந்தது.

‘...என்னைப்பற்றி நீங்கள் ஏற்கன வே அறிந்திருப்பீர்களென நினைக்கிறேன். என்னைப்பற்றிய மேலதிக விபரங்களை திரு. டொமினிக் ஜீவாவிடம் அறிந்து கொள்ளலாம். இதனை தற்போது நான் உங்களுக்கு எழுது ம் நோக்கம், தங்கள் ‘வாடைக்காற்று’ நாவலை நான் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்ப்பதற்கும், வெளியிடுவதற்குமான அனுமதியைப் பெறுவதற்குத் தான், எனவே தயவுசெய்து இதுபற்றி உடன் பதில் எழுதவும்...’

மகிழ்வோடு நான் அனுமதி தற்கேன். வாடைக்காற்று சிங்களத்தில் வணக்கத்துக்குரிய எம். ரத்னவன்ஸ் தேரோவால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆனால்

கூர் ஈட்டி ஏந்திய விருந்தாசலம், கல்லுக்குள் ஈரத்தி மூலம் கூர்ச்சட்டியுடன் வருகிறான். பால் உணர்வு பிறழ்ந்த சண்முகம் இங்கும் வருகிறான். அதே கதை. அதே சம்பவங்கள்.

— பாரதிராஜா தயாரித்திருந்தார்.

யாரிடம் முறையிடுவது இந்த மோசடியை?

வாடைக்காற்று நாவல் அப்படியொன்றும் அற்புதமான படைப்பு அன்று. ஆனால் அது விபரித்த சம்பவங்கள், அது விபரித்த மீண்டிட விபரங்கள், அது விபரித்த இயல்பான சமூக விழுமியம், அது விபரித்த பகைப்புலம், அது விபரித்த மனித நடத்தைகள் அந்த நாவலிற்குவாசக ரிடையே விதந்துரைக்கப்படும் புகழ் சியினை ஏற்படுத்தின. அதனால் தான் போ வும், 17 - 10 - 79-ல் உடுக்கம்பால விகாராதிபதி வணக்கத்திற்குரிய எம். ரத்னவன்ஸ் தேரோவிடமிருந்து எனக்கொரு கடிதம் வந்தது.

‘...என்னைப்பற்றி நீங்கள் ஏற்கன வே அறிந்திருப்பீர்களென நினைக்கிறேன். என்னைப்பற்றிய மேலதிக விபரங்களை திரு. டொமினிக் ஜீவாவிடம் அறிந்து கொள்ளலாம். இதனை தற்போது நான் உங்களுக்கு எழுது ம் நோக்கம், தங்கள் ‘வாடைக்காற்று’ நாவலை நான் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்ப்பதற்கும், வெளியிடுவதற்குமான அனுமதியைப் பெறுவதற்குத் தான், எனவே தயவுசெய்து இதுபற்றி உடன் பதில் எழுதவும்...’

மகிழ்வோடு நான் அனுமதி தற்கேன். வாடைக்காற்று சிங்களத்தில் வணக்கத்துக்குரிய எம். ரத்னவன்ஸ் தேரோவால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆனால்

இன்னமும் வெளி யிடப்பட வில்லை. தகுந்த வெளியீட்டாளர் கிடைக்கவில்லை; வெளியிட முயல்வதாக அவர் எழுதியிருந்தார்.

சிங்களத்தில் வெளிவருமோ இல்லையோ அதுவல்ல முக்கியம். ஒரு விகாராதிபதியின் மனதை வாடைக்காற்று கவர்ந்திருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியம்.

இவ்வளவையும் பார்க்கும் போது, சிறந்த நாவலின் இலக்கணம் என்ன? வாடைக்காற்றல்ல என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும்.

—இலக்கியம் என்பது வாசிக் கப்பட வேண்டும்.

நீங்கள் விரும்பினால் மாதத்தில் முதல் வாரமே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஓ சோவியத் யூனியன்	(ஆங்கிலம்)
ஓ சோவியத் யூனியன்	(தமிழ்)
ஓ சோவியத் வுமன்	(ஆங்கிலம்)
ஓ மிசா சிறுவர் இதழ்	(ஆங்கிலம்)
ஓ சோவியத் ஸ்போட்ஸ்	(ஆங்கிலம்)
இந்த ஐந்து இதழ்களில் ஒன்றுக்கோ	
அல்லது	

முழுவதற்குமோ ஆண்டுச் சந்தா கட்டினால் கடச் சட நேரடியாக

சோவியத் யூனியனில் இருந்தே தபால் மூலம் பெறலாம்.

தொடர்புகளுக்கு:

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்.

15/1, பலாவி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையாம்:

124, குமரன் ரத்தினம் வீதி,
கொழும்பு — 2

‘வாசகர்கள் இப்படி எழுதி நால்தான் படிப்பார்கள். அவர்களின் ரசனை மட்டமானது. ஒரு எழுத்தாளனின் ஆக்கங்கள் பர வா கப் படிக்கப்பட்டால் அவன் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளன் என்றெல்லாம் கூறுபவர்களைப் பற்றி நான் அதிகம் எப்போதும் அலட்டிக் கொள்வதில்லை.

ஏனெனில் என்னால் வாடைக் காற்றினையும் எழுதமுடியும், காட்டாற்றறையும் எழுதமுடியும்.

அவை பஸ்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களால் படிக்கப்படுகின்றன என்பதுதான் இங்கு முக்கியமாக நோக்கப்பட வேண்டியது. (தொடரும்)

சிந்தனையின் முன்று அடிப்படைக் கூறுகள்

கி. க. சிவசங்கரன்

அழகியலும், அறிவியலும், அறைநெறிப் பண்புகளும், நலீன சிந்தனையின் முன்று அடிப்படைக்கூறுகள் என்று அறிஞர்கள் மதிப்பிடுகின்றனர்,

இதற்கு மிகச் சிறந்த சான்றாக, மகாகவி பாரதியும் அவரது இரண்டு முக்கிய சீடர்களும் திகழுகின்றனர்,

அவர்களில் ஒருவர், வ. ரா. என்று சுருக்கமாக அழைக்கப் பெறும் வ. ராமஸ்வாமி. ‘மகாகவி பாரதியார்’ என்னும் அருமையான வாழ்க்கை வரலாறு நூலை எழுதியவர்; தன்னிகரற்ற முறையில் தமிழ்மறுமலர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றிய ‘மணிக்கொடி’ பத்திரிகையின் ஆசிரியர்; சமூக சீர்திருத்தமும், பாரதி வகுத்துவழியில் தமிழை வளப்படுத்தி, இளைஞர்களை இலகியப் பணியில் ஈடுபடுத்துவதும், இவரது வாழ்க்கைத் தத்துவம்; இதன் பொருட்டுத் தமது இறுதிமுக்கு உள்ளவரை பாடுபட்ட மாபெரும் சிந்தனையாளர் வ. ரா.

‘சந்தரி’, ‘மழையும் புயலும்’, ‘நடைச் சித்திரம்’, ‘கோடைத் தீவு’ முதலிய படைப்புக்களின் ஆசிரியரான வ. ரா.வின் நூற்றாண்டு விழா அண்மையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

வ. ரா.வின் சிந்தனை மனிகள், ஏராளம். அவரது அடிப்படைச் சிந்தனைகளில் ஒன்றை இங்கு காண்போம் :—

‘சமுதாயமும் தனி மனிதனும் மிகவும் நெருக்கமாகப் பின்னிக் கொண்டு கிடப்பதை, எந்த நிகழ்ச்சியிலும் காணலாம். சமுதாயம் முற்போக்கு அடைந்தாலோழிய, தனி மனிதன் மேம்பாடு அடைய முடியாது. தனி மனிதன் மிகப் பெரிய மனிதனாக ஆனாலோழிய, அவன் சமுதாயத்தை முன்னேற்றச் செய்ய முடியாது. இந்த ரகசியத்தை எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் துவக்கத்திலேயே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.’

இவ்வாறு கூறும் வ. ரா.வின் சமுதாயச் சிந்தனைகள், இன்றும் என்றும் முக்கியமானவை; பயனுள்ளவை.

இனி, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சிந்தனைகள் பற்றி, ஒன்றி ரண்டு வார்த்தைகள்.

‘பாரதி நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ள மாபெரும் செல்வங்களில் ஒன்று பாரதிதாசன்’ என்று புதுமைப்பித்தன் கூறியது மிகப் பொருத்தமே.

தமிழும், தமிழர்களும், தமிழகமும் தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்கும், மேன்மை அடைவதற்கும் பாரதிதாசனின் படைப்புக்களும் சிந்தனையும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்”

என்று பாரதியார் பாடினார் என்றால்,

‘தமிழ்க்கும் அழுதென்று பேர் — அந்தக் தமிழ் இனபத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர் தமிழுக்கு நிலவென்று பேர் — இனபத் தமிழ் எங்கள் சமுகத்தின் விளைவுக்கு நீர்’ என்று பாரதிதாசன் பாடுகிறார்.

‘மன் பயனுற வேண்டும்;
வான்கமிங்கு தென்பட வேண்டும்’

— இது பாரதியின் ஆசை.

‘அறிவை விரிவு செய்! அகண்டமாக்கு! விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு! மக்களை அணைத்துக் கொள்! உன்னைச் சங்கமம் ஆக்கு! மானுட சமுத்திரம் நானென்று கூவ! பிரிவிலை, எங்கும் பேத மில்லை; உலகம் உண்ண உண்; உடுத்த உடுப்பாய்! புகல்வேன்; உடமை மக்களுக்குப் பொது; புவியை நடத்து; பொதுவில் நடத்து! வானைப் போல மக்களைத் தாவும் வெள்ள அன்பால் இதனைக் குள்ள மனிதர்க்கும் கூற்றா தோழனே!’

— இது பாரதிதாசனின் மனித நேயப் பிரகடனம்!

கடந்த ஐம்பதாண்டுக் காலத்தில், தமிழ் இயக்கம், அறிவியக்கம், தண்மான இயக்கம், தொழிலாளர் இயக்கம், பெண் விடுதலை இயக்கம், சமதாம இயக்கம் ஆகியவற்றுக்குப் பாரதிதாசன் வழங்கியுள்ள சிந்தனைகள், எழிலும், ஏற்றமும் எழுச்சியும் பிக்கவை.

தமிழக கலை இலக்கியத்துறையில் ‘பாரதிதாசன் பரம்பரை’ என்னும் ஒரு புதிய பரம்பரை தோன்றியிருப்பதே இதற்குச் சான்று.

பாரதியைப் போலவே பாரதிதாசனின் அற்புதச் சிந்தனை களிலும், உண்மையும், சமூக நிதிக்கான ஆர்வமும், அறச் சீற்றமும் அழகாகப் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

பாரதியைப் போலவே பாரதிதாசனும், புது நெறி காட்டிய புலவன், ‘சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்’ என்னும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் லட்சியங்களை இருவரும் உள்ளார ஆதிரித்தனர். ‘யுகப் புரட்சி’ என்று பாரதி வருணித்த ரஷ்யப் புரட்சியும், பாரதிதாசனின் இதயத்தைக் கவர்ந்தது.

பாரதியன் மறைவுக்குப் பின் 1930-ம் ஆண் குடசிலிருந்து, சமூகப் புரட்சி, மொழி உரிமை, இன் உரிமைபோன்ற பிரச்சினைகளில், பாரதிதாசன் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார். வரலாற்றுத் தேவைகளுக்கு ஏற்றமுறையில், அவரது சிந்தனைகள் அமைந்திருந்தன. தமிழ் மக்களிடையே மண்டிக்கிடந்த மட்டமை, அர்த்தமற்ற பழக்க வழக்கங்கள், அடிமைத்தனங்கள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்ற சமுதாயப் பொறுப்புனர்க்கியுடன் சிந்தித்தவர், பாரதிதாசன்.

பாரதிதாசன், நூற்றாண்டுவிழா நடக்கும் இச்சமயத்தில், அவரது முக்கியமான சிந்தனை ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

‘புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட போர்டும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்’ என்ற அவரது முழக்கம், இன்றைக்கு எவ்வளவு தேவையாக உள்ளது. புதிய மனிதன், புதிய உலகம், புதிய பண்பாடு இவற்றைப் படைப்பதற்கான சிந்தனைகளை வழங்கியுள்ள பாரதிதாசனும், வ. ரா.வும் தமிழ் நெஞ்சங்களில் என்றென்றும் வாழ்வது தின்னம்.

வெளோடு தர்க்கப்பட்டதை
நினைக்க நினைக்க சிவாவுக்கு
வருத்தமாக இருந்தது. இந்த
விஷயத்தில் சிவாவுக்கு தன்னை
மட்டுமே குற்ற வாளி யாகப்
பார்க்க முடியவில்லை. வவனி
லும் பிழை இருக்கிறது ஆனால்
அவன் அதை ஒப்புக்கொள்ள
மாட்டான்.

‘வவன் நீ வைச்சிருக்கிறது
சரியா? என் குடை மாதிரி
இருக்கு’ என்றுதான் சிவா சொன்னான். அதற்கு அவன் ‘என்னை
யென்ன கள்ளன் காடையை
ணெண்டு நினைச்சியா?’ என்று
முகத்திலத்தாற்போல் கூறு
யிருக்கக் கூடாதுதான்.

விலங்கியல் ஆய்வுகூடத்தை
விருந்து அவனுடைய வகுப்பு
மாணவ மாணவிகளோடு செய்
முறை வகுப்பை முடித்துக்
கொண்டு இரண்டாம் மாடியிலி
ருந்து கூட்டம் கூட்டமாக இறங்
கிக்கொண்டிருந்தபோது வவன்
சிவாவுக்கு அருகில் வந்துகொண்டிருந்தான். அப்போதுதான்
சிவா அந்தக் குடையைக் கண்டு
விட்டு திடீரெனக் கேட்டான்.

முந்தநாள் பல்கலைக் கழக
நூல் நிலையத்திலிருந்து சிவா
வின் குடை காணாமல் போய்

விட்டது. சிவாவின் நினைவெல்
லாம் அந்தக் குடையைச் சுற்றிச்
சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.
புத்தம் புதுக் குடை! போன
வாரந்தான் வாங்கியது.

மழை காலங்களில் சிவாவுக்கு
குடை இல்லாவிட்டால் சரிப்
பட்டு வராது. சிவாவினுடைய
தேகவாசியோ என்னவோ தெரியாது. மழை நீரின் ஒரு துளி
தலையில் பட்டாலே போதும்
அன்று முழுவதும் அவனால்
ஒழுங்காக நித்திரை கொள்ளவே
இயலாது.

படுக்கையிலிருந்து அடிக்கடி
எழுந்து முக்குச் சீற வேண்டும்;
சீறினால் சளிசளியாய் கொட்டு
மூடும். அத்துடன் தும்மல் வேறு.

அன்றொருநாள் இரசாயன
வியல்விவரையொன்றின்போது
பேராசிரியர் தான் அன்று படிப்
பித்த விடயம் சம்பந்தமாக மேல்
திக் தகவல்களுக்குக் குறிப்பிட்ட
ஒரு புத்தகத்தில் சில தகவல்
நோட்டம் செய்ய முடிப்புக் கூறிவிட்டார்கள்.

விரிவரை முடிந்து சிவாநேரா
கவே நூல் நிலையம் போனாள்.

நூல் நிலையத்தினுள் குடை,
கைப்பைப் போன்ற எதுவும் உள்ளே

ந ஸ

கே. ரி. தவராஜா

கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப் பட மாட்டாது. இவற்றையெல் லாம் வெளியேயுள்ள ராக்கியில் வைத்துவிட்டுச் செல்லவேன் டும்.

ஓரு அடி நீள், அகல, உயரத் தில், தேன்கூடு போல் பல அறைகள் கொண்ட ராக்கிகள் நான்கு உண்டு. அவற்றில் முதலாவது ராக்கியின் இரண்டாவது தட்டி லுள்ள நடுக்கூட்டில் கைப்பையெயும், குடையையும் வைத்து விட்டுச் சென்றது சிவா வுக்கு நல்ல ஞாபகம். ஆனால் திரும்பி வந்து பார்த்தபோது கைப் பை இருந்தது. குடை இல்லை.

நூற்றியிருபது ரூபாய் குடை காணாமல் போய்விட்டதல்லசங்கடம். இந்த முறை வீட்டில் அவனுடைய அக்காவுக்கு என்னபதில் சொல்வதில்தான் பிரச்சினை.

ஓவ்வொரு வருடமும் மழைகாலம் நெருங்கும்போது சிவா வுக்கு ஒரு குடைவாங்கிக் கொடுப்பது வழக்கம். அப்படி வாங்கிக் கொடுக்கும் குடையை ஓவ்வொரு வருடமும் எங்காவது வைத்து விட்டு மறந்துபோய் வந்துவிடுவது சிவாவின் வழக்கம்; காரணம்: மறதி.

ஆனால் இந்த முறை கதை வேறு. சிவா குடை விசயத்தில் மிக விழிப்பாக இருந்தான். எங்கு கொண்டு கையுடன் நூறாலும் அதை மீண்டும் கையுடன் எடுத்து வர மறக்கவேயில்லை! ஆனால் இதை வீட்டில் எப்படிப் புரியவைப்பது என்பதில்தான் சிக்கல்.

நால் நிலையத்திலிருந்து வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். மழைபெய்து கொண்டிருக்கிறது. மழை விடும் வரை நீண்ட நேரம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவா முடியும்? குடையில் லாத யாரோ ஒருவன் குடையை எடுத்துக்கொண்டு மழையில் நனையாமல் போயிருக்க வேண்

டும்; இதுதான் நடந்திருக்கும். அல்லது வேண்டுமென்றே திருடிக் கொண்டுதான் போனார்களா? யாருக்குத் தெரியும்?

குடை காணாமல் போனாலும் போனது. ஆனால் சிவா விட்பாடில்லை. இந்த முறை அந்தக் குடையை எப்படியாவது கண்டு பிடித்துவிட வேண்டுமென்று திடசங்கற்பம்.

அந்தக் குடை எங்கேயோ இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில்தான் உலாவுகிறது அல்லது எப்படியாவது அது மீண்டும் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வரும் என்பது சிவாவின் ஊக்கம். இந்த ஊக்கம் தோன்றிய பின்னர் ஒவ்வொருவரைக் காணும் போதும் சிவாவுக்கு அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற குடையின் மீது தான் பார்வை செல்லும்.

இது மழை காலமாகையால் இங்கு பெரும்பாலானோர் குடை வைத்திருக்கிறார்கள்.

நிலைமை இவ்வாறு இருந்த போதுதான் வைணாடு தர்க்கப்பட வேண்டி ஏற்பட்டது.

வைன் வைத்திருந்த குடையும் சரியாக சிவாவின் குடையைப் போன்றதுதான், கறுப்புசேலை, கறுப்பு பிாளஸ்டிக் பிடி, பிடியிலிருந்து தொங்கும் கடும்பச்சை நிறநெலோன் கயிறு, பளபளப்பான உச்சிமுடி நட்டு. ஆனால் ஒரேயொரு வித்தியாசம் என்னவென்றால் பிளாஸ்ரிக் பிடியின் அடியிலுள்ள அந்த மூன்று மில்லி மீற்றர் அகலமான பளபளப்பான சில்வர் பூண்.

சிவாவினுடைய குடைக்கு இந்தப் பூண் பொன்னிறமானது. அதுதான் ஒரேயொரு வித்தியாசம். அல்லது அது சிவாவினுடைய குடையேதான்.

தன்னுடைய அக்காவைப் பார்த்தான் சிவா. அக்கா வீட்டு விறாந்தையிலிருந்து தையலுரையால் சட்டை தைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

குடை தொலைந்து போன விசயத்தை அக்காவுக்குச் சொல்லியே ஆக வேண்டும். ஆனால் சொன்னால் எப்படியும் பேச்சு வாங்கியே தீரவும் வேண்டும். என்ன செய்வதென்று அறியாது தவித்துக்கொண்டிருந்தது மனம்.

முன்பொருநாள் சிறு வயசில் நனையவைத்த சிவப்புப் பச்சை அரிசியைத் தந்து மில்லுக்குக் கொண்டுபோய் அரைப்பித்து, மாவாக்கிக் கொண்டுவா என்று சொல்லி அனுப்பினாள் அவனுடைய அம்மா. (அப்போது சிவா வினுடைய அம்மா உயிரோடு இருந்தாள்.) மில்லுக்கு வந்தாயிற்று, ஆனால் அரிசியை தீட்டி வரச் சொன்னதா அல்லது அரைத்துவரச் சொன்னதா என் பது மறந்து போயிற்று. தீட்டல், அரைத்தல் — இந்த இரண்டில் ஏராதவது ஒன்று.

சிவா அரி சியைத் தீட்டிக் கொண்டுவந்து எல்லோரிடமும் பேச்சு வாங்கிக் கட்டினான்.

அது மட்டுமா பின்பொருநாள், பாட்டா சிலிப்பர் வாங்கயாற்ப்பானம் நியூ மார்க்கற்றிற்குச் சயிக்கினில் வந்து, சயிக்கினைப் பூட்ட மறந்து போனான். செருப்பை வாங்கிக் கொண்டு, நியூ மார்க்கற்ற நடுவிலுள்ள அந்த வட்டவடிவமான தேநீர்க் கடையில் ரீ குடித்து, வடையும் சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியில் வந்து பார்த்துபோது சயிக்கினைக் காணவில்லை.

இந்தப் பழைய சம்பவங்களைல்லாம் நினைவுக்கு வந்து மனசை வேறு கலக்கிக் கொண்டு இருந்தன. ஆனால் என்ன செய்து எப்படியோ சொல்லி ஆக வேண்டுமே. எனவே தயங்கித்தயங்கி இறுதியில் ஒருவாறு சொன்னான்.

‘அக்கா’

‘என்ன?’

‘நீ, அண்டைக்கு வாங்கித்தந்த புதுக் குடய...’

‘துலைச்சுப் போட்டாய், என்ன? சரி துலைச்சா துலைச்சுப்போட்டு இரு. ஆனால் இனி, புதுக்குடை வாங்கித்தா என்று மட்டும் கேட்காதை. உனக்கு கண்டறியாத ஒரு மறதி, வளர்ந்தும் என்ன செல்லமா வினையாடுறாய்?’

‘அக்கா, சத்தியமா நான் மறந்துபோய் விட்டிட்டு வரேல்லை. எனக்கு இப்ப அந்த மறதிக்குணம் இல்லை; பளீஸ்... என்ன நம்பு’

‘இவ்வளவு வளர்ந்தும் அவருக்காரு கண்டறியாத மறதிக்குணம். இப்ப நான் கொடுக்கிற இடம்.’

‘அக்கா பளீஸ்...’

சிவா கெஞ்சிப் பார்த்தான் அதுவும் சரிவரவில்லை.

‘அவனுடைய அக்கா, அக்கா என்றில்லாமல் ஒரு தாயைப்போயிருந்து அவனுடைய தேவையை நிறைவேற்றி வருகிறாள் அந்த அக்கா கோபித்துக்கொண்டால் இந்த உலகமே இருண்டு விடுகிறது போல் அவனுக்கு.

போதாக் குறைக்கு முற்றத்திலிருந்து கரப்புப் பின்னிக்கொண்டு வந்து அவனுடைய அப்பாவும் வந்து சேர்ந்துகொண்டார்.

‘என்னவாம் தங்கச்சி இவன்’

‘புதுக் குடயும் துலைச்சுப் போட்டானாம்’

‘சரி, துலச்சாத் துலச்சுப் போட்டு இருக்கட்டும். ஆனா, உவனுக்கு ஆரும் இனி குடை வாங்கிக் குடுத்திங்களோ நடக்கி றது வேறை. மண்டப பீனிசம் படிச்சவன் மழைக்னக நனைஞ்சு கொண்டு துமிக்கொண்டும், சிறிக்கொண்டும் திரியட்டும்’

குடையொன்று இல்லாமை யால் நேற்று முழுதும் சிவா மழையில் நனைய வேண்டியதாயிற்று. மழை வருமென்று பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் நேரத்திற்கு விரிவரைக்குப் போக முடியாது. எனவே நனைய வேண்டியதாயிற்று.

இரவு முழுவதும் அவனால் தூங்கவே முடியவில்லை. எத் தனை தரம் எழுந்து முக்குச்சிறிக் கொட்டியிருப்பான்று சிவா கணக்கிட்டு வைக்கவில்லை.

அத்துடன் தும்மல் வேறு. இடையிடையே மூக்கு அடைத் துக்கொண்டும் விடுகிறது, அப் போதெல்லாம் வாயால் தான் சுவாசித்தான்.

விடியப்புறம் எழுந்ததும் சுற்று தலைவலியாக இருக்கவே இரண்டு பன்டோல் ஏருதுவிட்டு சாரத்தால் போர்த்து ஏகாண்டு வீட்டுப்படியில் குந்தகொண்டிருந்தான்.

முற்றத்துழைலையில் குரோட்டன்களுக்குப் பின்னால் நேற்று இரவு முழுவதும் சிவா சிறிக் கொட்டியிருந்த சளியை விட்டுக் கார அன்றி கண்டிருக்க வேண்டும். அது அவுக்கு அருவருப்பை ஊட்டியிருக்க வேண்டும். மன் வெட்டியால் மன்னனு அள்ளிப் போட்டு சளியை முடினா அன்றி.

‘என்ன சிவா உனக்குத் தடி மன் வந்தா யானையின் மூக்கில் தடிமன் வந்த மாதிரி’

‘ஓம் அன்றி இந்த வருத்தம் கன காலமாயிருக்கு. வைத்தி யமே இல்லை அன்றி’

‘நேற்று முழுதும் நல்லா நனஞ்சிருக்கிறீர் போல. அதுசரி புதுக்குடையொண்டு வாங்கி வைசிகிருந்தீர்.’

‘அதா அன்றி, அது முந்த நாள் துலஞ்சு போச்சு.’

‘...அடப் பாவமே, அப்ப நீயொரு அறணைப் பிறவி, அப் பிடியெண்டா எப்பிடி உனக்கு நம்பி குடை வாங்கித் தருவினம்’

தொடர்ந்து தன் கதையை சிவா விளக்கமாகக் கூறினான். அதிலிருந்து அன்றிக்கு அவன்மீது இரக்கம் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

அன்று காலை பல்கலைக் கழகத்துக்குப் புறப்பட்டபோது ஒரு பழைய குடையைக் கொண்டு வந்து சிவாவுக்கு கொடுத்தா அன்றி. ஒரு தாயின் பரிவோடு, தன்னிடம் வேறு குடை இல்லையாம். உள்ளது ஒன்றே ஒன்று தானாம். அது தனக்குத் தேவையாம். இது போனவருசம் கொண்டன் யண்ணின பழைய குடையாம், இவ்வளவு நாளும் ஸ்ரீராமராமுக்குள் வெடந்ததாம். திருத்தி பாவிக்கலா என்றும் சொன்னா அன்றி.

சிவா குடையை வாங்கி முதலில் தூசியை உதறித் தட்டி னான். பின்பு விரித்துப் பார்த்தான். ஓந்தப் பழுப்பு நிறச் சேலையில் மூன்று அங்குல நீளத் திற்கு ஒரு சிமிவு இருந்தது. அத்துடன் கம்பிகள் இரண்டு நடுவில் முறிந்து போயுமிருந்தன. கம்பிகள் இரண்டுடையும் நிமிர்த்திக்கட்டி அல்லது புதுக்கம்பி போட்டு சேலையையும் தைத்து விட்டால் பழ செண்டாலும் பாவிக்கக்கூடிய குடைதான்.

குடை கிடைத்தவுடன் சிவா செய்தமுதல் வேலை என்னவென்றால் கலட்டிச் சந்தி தெயில்வே கடவைக்கு அருகில் குடை திருத்துகிற ஜியா ஒருவர் இருக்கிறாரல்லவா, அவரிடம் கொடுத்து ரிப்பேர் செய்வித்தமைதான்புதக் கம்பிகள் போட்டு, சிழிசலைத் தைத்தும் கொடுத்தார்.

விலங்கியல் ஆய்வுகூடத்தில் ஒரு நன்னீர் நத்தையை வெட்டிக் கொண்டிருந்தான் சிவா. ஒரு விலங்கினை வெட்டி அதன் பகுதி களைக் காண்பிப்பதென்றால் சும்மா லேகப்பங்ட காரியமல்ல, இந்த நத்தையின் குண்டுமணிய எவு இதயம் தொடக்கம், குண்டுசீமாதிரி மெல்லிய குடல்சுறாக மொத்தம் முப்பது பகுதிகள் காண்பிக்கப்பட வேண்டும்.

அன்றி கொடுத்த அந்தக் குடை ஆய்வுகூடத்திற்கு வெளியேயே இருந்தது, இங்கும் நூல் நிலையத்தைப்போல் பொருட்கள் உள்ளே கொண்டுவர முடியாது. குடையைப்பற்றி சிவா வுக்குக் கவலையே இல்லை ஏனையில் இங்கு யாரும் அதை எடுக்கப்போவதில்லை.

நூல் நிலையத்தோடு ஒப்பிடுகியல் இங்கு சனப் பழக்கம் இல்லையென்றே கூறலாம். மாணவர்கள் கூடத்தினினுள் நுழைந்தால் ஆகக்குறைந்தது மூன்று மணித்தியாலங்களின் பின்னர்தான் வெளியே வருவார்கள். அப்படி மாணவர்கள் வரும்போதும் - போகும்போதும் கொஞ்சம் சந்தடியாய் இருக்கும். மற்றப்படி வழையை விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள், செய்முறை செய்து காட்டுநர் களைத் தவிர யாராவது ஒருவர் வந்து போவார்கள். அவ்வளவு தான் சனம்.

மற்றது வெயிலில் காய்ந்து அதன் சுயநிறம் மாறி வெளிறிப்பாறப்பட நிறமாகிப்போன அந்தப் பழைய குடையை யாரும் எடுப்பார்களா? எனவே சிவா குடையை மறந்து நத்தையில் மூழ்கிப்போயிருந்தான்.

நேரம் மாலை நாலு மணி யாகி விட்டது.

பரிசோதனை முடிந்து எல்லா மாணவ - மாணவியரும் ஆய்வுகூடத்திலிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர். சிவா எல்லோருக்கும் கடை சியா க வேவெளியே வந்தான். கையில் மச்சம் மணக்கு மென்பதால் எல்லோரும் சோப்புப் போட்டுக் கை கழுவிக்கொண்டே வெளியேறினர். சிலர் கழுவாமலும் வெளியேறினர். கடைசியாகக் கை கழுவியது சிவாதான். ஒரேயொரு வைப்போய் சவர்க்காரத் துண்டுதான் இருந்தது. எல்லோரும் முண்டியடித்துக்கொண்டு ஒருவர் மாறி ஒருவராகக் கழுவி முடித்து விட்டனர். சிவாவினால் இப்படியெல்லாம் முண்டியடிக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் கடைசி.

லேஞ்சியால் கையைத் துடைத்துக்கொண்டு ஆய்வுகூடத்திலிருந்து வெளியேறி குடையைத்த அந்தச் சிறிய ராக்கிப்பக்கம் போனான்.

மறுகணம் நெஞ்சு திக்கென்றது. காரணம்: குடையைக் காணவில்லை!

அருகிலுள்ள விலங்கியல்ப் பிரிவு அலுவலகத்திலிருந்து ரைப் அடிக்கும் ஒசையும், தோனியோ மிஷன் இயக்கப்படும் ஒசையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

இப்பகுதி பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுவது. கேள்வி — ப்தில் என்ற மாறுஸ் சஞ்சிகைப் பகுதியஸ்ஸில் இது. உங்களுடன் மனம் விட்டுக் கதைக்க இது ஒரு தளம். பரஸ்பரம் மஸ்லிகைச் சுவைனுர்களின் கருத்துக்களை விவாதிப்பதற்குமான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு களமீடு தூண்டில். நம்மைச் சுற்றி ஏராளமான சம்பவங்கள் நிகழுகின்றன. இவை பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும் கருத்துக்களை ஒரு வரை ஒருவர் பகிர்ந்து கொள்வதற்குமான இந்தப் பகுதியை இளம் இலக்கியத் தலைமுறையினர் பயன்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

தா டெர்டி டி ஸி

- இலக்கியத்தில் முதல் இடம் கவிடைக்குத்தானே?

தொழிற் புரட்சிக்கு முன் ணைய கட்டங்களில் கவிதை ஆதிக்கம் செலுத்தியிருக்கலாம். ஆனால் கவிதையின் இடத்தை இன்று வசனம் கைப்பற்றிக் கொண்டுள்ளது. காவியங்கள் தோன்றுவதற்குப்பதிலாக இன்று நாவல்களும், சிறு கதைகளும் உலக மொழிகளில் தோன்றி வளர்ந்து வருவதே இக்கூற்றை நிருபிக்கின்றன. அதே சமயம் கவிதையும் தனது வீரியத்தை இழந்து விடவில்லை என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

● விமர்சகர்களின் ஆதிக்கம் ஈழத்தில் படைப்பாளிகளை மிரட்டும் அளவிற்கு வளர்ந்து விட்டதற்கு யார் காரணம்?

படைப்பாளிகள்தான் காரணம். விமர்சகர்கள் என்றால் ஏதோ தேவதுதர்களைப் போல எண்ணிக்கொண்டு, அவர்களை வழிபாடு செய்ததின் நிமித்தம் தான் இந்த ஆரோக்கியமற்ற நிலைபாடு இன்று நிலவுகிறது, இந்த மண்ணில் படைப்பவன் தான் - அவனிடம் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் - பிரம்மா! மற்ற வர்கள் அவனுக்குப் பின்னால் தான். விமர்சகர்களும் தத்தமது கருத்துக்களை வலிமையாகக் கூறட்டும்; ஆனால் ஆசிர்வதிக்கும் மன்புராணமையைக் கொஞ்

சம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு வரட்டும். தாங்கள் தான் அதிமேதாவி கள் என்ற கணக்கில் கணிப்பு களை வெளியிடும்போது ஏரிச்சல் தான் ஏற்படுகிறது. என்ன இப்படியான ஒரு கருத்து வருகிறதே எனக் கேட்கலாம். நான் எனது எந்த நூலுக்குமே பிரபல விமர்சர்களைக் கொண்டும் இதுவரை முன்னுரை எழுத முயன்றவன்ஸ்ல். எனக்கு முன்னரே தெரி யும்; இப்படியாக விமர்சர்களுக்குப் பின்னே போனால் படைப்பாளிகளுக்கு இந்தக் கதிதான் கடைசியில் வரும் என நான் பயந்ததுன்டு. நான் விமர்சர்களுக்கு எதிரி அல்ல; அவர்களுடைய இலக்கியச் சன்டித்தனத்தைத்தான் என்னால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை.

● சென்னயில் மல்லிகை மலரின் அறிமுகவிழா பற்றிக் கொஞ்சம் விரிவாகவே தகவல் தந்திருக்கலாம் போல எனக்குப் படுகிறது,

கோப்பாய், ச. மயிலவன்

எனக்கும் அந்தக் கருத்துத் தான். ஆனால் அவசர அவசர மாகச் சென்னையில் இருந்து எழுதித் தந்துவிட்டுப் போனார், பூதி. அதை உடனே வெளியிடவேண்டும் என்ற தேவையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே முழு வடிவமும் அக் கட்டுரையில் வரவில்லையே என்பது எனக்கும் விளங்குகின்றது, தாண்டில் பகுதியில் இதைப்பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்,

- சமீபத்தில் தமிழகத்திற்குச் சென்று வந்திர்களே, எல்லா எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்துப் பேசினீர்களா?

எம். புவனன்

முன்று கிழமைகளுக்கு மேலாகத் தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்து பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டேன். அநேகமாக எல்லா எழுத்தாளர்களையும் - ஒரு சிலர் தவிர - சந்தித்துக் கலந்துரையாடி வேண்,

எல்லாம் எழுத்தாளர்களை யும் நேசிக்கிறேன் என எழுத்தில் சொல்லும் நீங்கள் சில எழுத்தாளர்களைப் புறத்திக்கிடம் பண்ணுவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, இது பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

சிலாபம், ச. பெண்டிக்ர்

க. பெண்டிக்ஸ்

எல்லா என்பது மிகைப்படுத் தப்பட்டது. நேசிக்கப்படத்தக்க வர்களை நேசிக்கிறேன். என்பது தான் சரி. மற்றும் என் மனசுக் குப் பிடிக்காதவர்களைக் கண்டு ஒதுங்கிப் போய் விடுகிறேன் என் பதுதான் சரி. அதே சமயம் அவர்களிடமும் நல்ல இயல்புகள் இருக்கலாம். எக் காரணத்தைக் கொண்டும் என்னால் ஒதுக்கப் படும் சுகோதர எழுத்தாளர்களைப்பற்றிப் புறணி கூறுவதோ கொச்சைப் படுத்துவதோ மஞ்சள் சள் பூசுவதோ இல்லை. எனக்கு அவர்களது நெருக்கம் பிடிக்க வில்லை. நானே ஒதுங்கிக் கொள்ளுகின்றேன்; அவ்வளவுதான்!

இலக்கிய உலகில் சிவர் இருக்கிறார்கள் ‘கொண்டோடிச் சுப்பர்கள்’ இவர்களில் யாராவது ஒங்களை அணகுவதுண்டா?

மாணிப்பாய், எஸ். மனோகரன்

ஆரம்ப காலங்களில் நான் ஆட்களைப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டவன்றை. எனவே எல் லோரும் சினேகிதம்; எல்லோருக்கும் சினேகிதம்! நாட்கள் போகப்

போகச் சிலரை ஆழமாகப் புகுந்து பார்த்தபொழுது இது ஒரு மன நோய் போல எனக்குப் பட்டது. அந்த நோய் என்னையும் பீடித்து விடுமோ என அஞ்சினேன். இப்படியானவர்களின் உறவைக் கத்தரித்துக் கொண்டேன். எனக்கு நிறையச் சோலி கள் உண்டு. எனவே இப்படியாகப் பொழுது போக்க எனக்கு வழியும் இல்லை. இனந் தலை முறைப் படைப்பாளி களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். இது ஒரு தொத்துநோய். நோய் தொற்றிக்கொள்வது கூட விளங்காது. இது பற்றிப் பீடித்தால் நல்ல நட்புக்களே நாசமாகிப் போய் விடக்கூடும். இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரேயொரு வழி தான் உண்டு. நம்மை ஒப்புக்கொடுத்த பணியில் நம்மை மறந்து முழ்கி விடுவதுதான் சரியான பாதை.

- சில ஆண்டுகளாக நூல் வெளியீட்டு விழாக்களுக்குப் போய் வருகிறேன், ஒரே முகங்கள்தான் கூட்டத்திற்கு வருகின்றன; ஒரே முகங்கள்தான் புத்தகங்களை விலை கொடுத்து வாங்குகின்றன, இதில் என்ன பெரிய சாதனை உள்ளது?

நீர்வேலி, க. கணேசநாதன்

●

இச் சங்கிலை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஷீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீ வங்கா அச்சுக்கத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சுக்கத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

நீங்கள் சொல்வது போலத் தான் இலக்கிய உலகில் ஒரு கதை அடிபடுகின்றது. இது முழுவதும் சரியான பார்வையல்ல. இப் பொழுது வாரத்திற்கு ஒரு புதுப் புத்தகம் வெளிவருகின்றது, இவைகளில் அநேகமானவை மக்கள் மத்தியில் சென்றடைகின்றன. இது ஒரு முன்னேற்றம். கற்பனை உலகில் கணவு கண்டு கொண்டிருந்த எம் மக்கள் இன்று தமது பிறந்த மண்ணைக் குனிந்து பார்க்க முற்பட்டுள்ளனர். வாழ்க்கை அவர்களுக்கு இந்த ஞான த்தைக் கற்றுத் தந்துள்ளது. இதற்காக நாம் கொடுத்த விலை ஏராளமானது. கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலமாக மல்லிகையை நான் வெளியிட்டு வருகின்றேன். அச்சுடித்து வீட்டில் கட்டுக் கட்டாகக் கட்டியா வைத்திருக்கின்றேன்? மல்லிகைப் பதிப்பகத்தினால் ஏழு நூல்களை வெளியிட்டு விட டேன். சில புத்தகங்கள் கைவசம் இல்லை. எனவே மக்கள் நம்மை நம்புகின்றார்கள். நாம்தான் இன்னமும் மக்களை நம் பத்தயாராகவில்லை; அவர்களிடம் திரும்பத் திரும்பச் சென்று வருவோமானால் நமது புத்தக விற்பனைக்கு நல்ல எதிர்கால முண்டு.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR

NEEDS

wholesale & Retail

Dial: 26587

TO

E. SITTAMPALAM & SONS.

**223. FIFTH CROSS STREET.
COLOMBO-11.**

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.T. 75/NEWS/89

Dealers in:

Timber Plywood & Kempas

Phones: 24629
348445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

138, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.